

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

II Valmistavat säädökset

Komissio

1999/C 78/01

Ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) N:o kalastus- ja vesiviljelytuotteiden alan yhteisestä markkinajärjestelystä ⁽¹⁾ 1

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

II

(Valmistavat säädökset)

KOMISSIO

Ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) N:o kalastus- ja vesiviljelytuotteiden alan yhteisestä markkinajärjestelystä

(1999/C 78/01)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(1999) 55 lopull. — 99/0047 (CNS)

(Komission esittämä 16 päivänä helmikuuta 1999)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 28, 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

- (1) kalatalousalan markkinajärjestelyä koskevat perussäännökset on tarkistettava siten, että otetaan huomioon markkinoiden kehitys, kalastustoiminnassa viime vuosina tapahtuneet muutokset sekä voimassa olevien markkinasääntöjen soveltamisessa todetut puutteet; tehtävien muutosten suuren lukumäärän ja monimutkaisuuden vuoksi kyseisistä säännöksistä puuttuu kaikkien säädösten edellytyksenä oleva selkeys, jollei niitä kirjoiteta täysin uudelleen; sen vuoksi olisi korvattava yhteisestä kalastus- ja vesiviljelytuotealan markkinajärjestelystä 17 päivänä joulukuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3759/92 uudella asetuksella⁽¹⁾,

- (2) sääntelyn yksinkertaistamiseksi ja sen noudattamisen helpottamiseksi tähän uuteen asetukseen

olisi lisättävä uudistettuina ja täydennettyinä kalatalousalan tuottajajärjestöjen hyväksymisestä 19 päivänä tammikuuta 1976 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 105/76⁽²⁾ ja tiettyjen kalastustuotealan tuottajaorganisaatioiden eräiden sääntöjen laajentamista koskevista yleisistä säännöistä 29 päivänä kesäkuuta 1982 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1772/82⁽³⁾ keskeiset säännökset; tämän vuoksi olisi kumottava kyseiset asetukset,

- (3) yhteiseen maatalouspolitiikkaan on erityisesti sisällyttävä yhteinen maatalouden markkinajärjestely, jonka muoto voi vaihdella tuotteiden mukaan,

- (4) kalastuksella on erityinen merkitys eräiden yhteisön rannikkoalueiden taloudelle; tämä tuotannonala muodostaa keskeisen osan näiden alueiden kalastajien tuloista; sen vuoksi olisi edistettävä markkinoiden vakautta tarkoituksenmukaisilla toimenpiteillä, joiden täytäntöönpanossa noudatetaan yhteisön kansainvälisiä sitoumuksia erityisesti niiden Maailman kauppajärjestön määräysten osalta, jotka koskevat sisäisen tuotannon tukimekanismeja ja tariffisopimuksia,

- (5) kalastustuotteiden tuotannossa ja kaupan pitämisessä on otettava huomioon kalavarojen ja meren ekosysteemien säilyttämiseen liittyvät pakottavat vaatimukset; sen vuoksi näiden tuotteiden yhteisellä markkinajärjestelyllä olisi pantava täytäntöön toimenpiteitä, joilla edistetään tarjonnan

⁽¹⁾ EYVL L 388, 31.12.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 20, 28.1.1976, s. 39, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (ETY) N:o 3940/87 (EYVL L 373, 31.12.1987, s. 6).

⁽³⁾ EYVL L 197, 6.7.1982, s. 1.

- parempaa mukauttamista kysyntään sekä laadun että määrän osalta, lisätään markkinoilla olevien tuotteiden arvostusta ja hyödyntämistä sekä edellä mainitussa suhteessa että tuottajien tulotason lisäämiseksi markkinahintoja vakauttamalla,
- (6) yksi tarpeellisista toimenpiteistä yhteisen markkinajärjestelyn toteuttamiseksi on kaupan pitämistä koskevien yhteisten vaatimusten soveltaminen järjestelmän piiriin kuuluviin tuotteisiin; näiden vaatimusten soveltaminen edellyttää kyseisten vaatimusten alaisten tuotteiden valvontaa; sen vuoksi olisi säädettävä toimenpiteistä kyseisen valvonnan varmistamiseksi,
- (7) näiden vaatimusten soveltaminen edellyttää sellaisten tuotteiden valvontaa, joille ne on määriteltä; sen vuoksi olisi säädettävä toimenpiteistä kyseisen valvonnan varmistamiseksi,
- (8) varsinkin silloin, kun on kysymys tuoreina tai jäädytettynä kaupan pidettävistä kalastustuotteista, tarjonnan monipuolistaminen edellyttää, että kuluttajilla on vähimmäistiedot tuotteiden tärkeimmistä ominaisuuksista; tässä tarkoituksessa jäsenvaltioiden olisi laadittava kyseisten tuotteiden osalta luettelo niiden alueella sallituista kaupallisista nimityksistä,
- (9) tuottajaorganisaatiot ovat yhteisen markkinajärjestelyn perustana, ja ne varmistavat omalla tasollaan markkinoiden hajautetun toiminnan; kysynnän keskittyessä yhä enenevässä määrin tarjonnan keskittyminen kyseisiin organisaatioihin vaikuttaa entistä enemmän taloudelliselta välttämättömyydeltä tuottajien aseman vahvistamiseksi markkinoilla; tämän keskittymisen on perustuttava vapaaehtoisuuteen ja hyötyihin, jotka tuottajaorganisaatiot voivat tarjota jäsenilleen palvelujen laajuuden ja tehokkuuden ansiosta; jäsenvaltio voi hyväksyä yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteiden saavuttamiseen soveltuvan tuottajaorganisaation ainoastaan, jos tämä täyttää ne tietyt edellytykset, joihin se on omalta osaltaan sitoutunut ja joihin se säännöissään velvoittaa jäsenensä sitoutumaan,
- (10) kalastustuotteiden laadun parantamista koskevia tuottajaorganisaatioiden aloitteita on aiheellista tukea säätämällä näiden organisaatioiden erityis- hyväksynnästä tietyillä edellytyksillä,
- (11) kyseisten järjestöjen tuotannon tasolla tapahtuvan toiminnan tukemiseksi ja samalla markkinoiden vakauden parantamiseksi jäsenvaltioiden olisi myönnettävä tietyllä alueella toimivalle järjestölle oikeus määrätä edellytyksin laajentaa jäsenillensä antamat säännöt koskemaan myös kaikkia kyseisellä seudulla kauppaa käyviä järjestöön kuulumattomia tuottajia, erityisesti tuotantoa ja kaupan pitämistä, myös interventiot, koskevien sääntöjen osalta; tätä menettelyä valvoo komissio, joka voi tietyissä olosuhteissa julistaa kyseisen sääntöjen laajentamisen mitättömäksi,
- (12) edellä kuvatun järjestelmän soveltamisesta aiheutuu kuluja niille organisaatioille, joiden sääntöjen soveltamisalaa on laajennettu; sen vuoksi on syytä velvoittaa organisaatioon kuulumattomat tuottajat osallistumaan näiden kulujen kattamiseen; lisäksi olisi säädettävä, että kukin asianomainen jäsenvaltio voi myöntää kyseisille toimijoille hyvityksen tuotteista, joita ei ole voitu pitää kaupan ja jotka on vedetty markkinoilta siitä huolimatta, että ne täyttävät kaupan pitämistä koskevat vaatimukset,
- (13) olisi annettava säännöksiä sen varmistamiseksi, että tuottajajärjestöt eivät missään tapauksessa voi pitää hallussaan määräävää markkina-asemaa yhteisössä,
- (14) kalavarojen järkevän ja kestävä käytön turvaamiseksi tuottajaorganisaatioiden olisi ohjailtava jäsentensä tuotantoa markkinoiden tarpeiden mukaan ja edistettävä näiden pyytämien saaliiden parasta mahdollista hyödyntämistä erityisesti silloin, kun näihin saaliisiin sisältyy lajeja, joihin sovelletaan kiintiöiden mukaisia rajoituksia; edellä esitetystä tarkoituksesta on suositeltavaa säätää, että tuottajaorganisaatioiden on ennen kunkin kalastusvuoden alkua määriteltävä ja toimitettava toimivaltaisille viranomaisille sekä joukko ennakoivia toimenpiteitä jäsentensä tuotosten suunnittelemiseksi ja tarjonnan säätelemiseksi että tarvittaessa erityisiä säännöksiä tuotteista, joiden kaupan pitämisessä on perinteisesti ollut vaikeuksia,
- (15) edellä kuvailluista velvollisuuksista tuottajaorganisaatioille aiheutuvat kustannukset huomioon ottaen on perusteltua myöntää näille organisaatioille kestoltaan rajoitettu korvaus,
- (16) tarjonnan suunnittelua ja tuottajaorganisaatioiden jäsenten tuotosten säätelyä voi parantaa eri-

tyisesti sopimusmyynnillä; sen vuoksi on tarkoituksenmukaista kannustaa tuottajaorganisaatioita käyttämään niiden tuotannon merkittävän osan kaupan pitämisessä tätä menetelmää myöntämällä niille tiettyihin edellytyksiin sidottu ja kestoltaan rajoitettu kiinteä korvaus,

(17) yksittäisten tai jo ryhmittyneiden toimijoiden aloitteesta muodostetuissa toimialakohtaisissa organisaatioissa, jotka edustavat huomattavaa osaa kalastustuotteiden alan eri ammattiryhmistä, markkinatilanteet voidaan ottaa huomioon entistä paremmin ja taloudellisen käyttäytymisen kehittymistä voidaan edistää tietämyksen ja myös tuotannon järjestämisen, tarjontamuotojen ja kaupan pitämisen parantamiseksi entisestään; koska kyseisten toimialakohtaisten organisaatioiden toimet vaikuttavat yleisesti perustamissopimuksen 39 artiklan ja erityisesti tämän asetuksen tavoitteiden toteutumiseen, jäsenvaltioille olisi voitava kyseisten toimien määrittelemisen jälkeen antaa mahdollisuus hyväksyä ne kyseisistä organisaatioista, jotka harjoittavat edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamista edistävää toimintaa; tietyin edellytyksin olisi annettava säännöksiä toimialakohtaisten organisaatioiden antamien sääntöjen laajentamisesta ja tästä laajentamisesta aiheutuneiden kustannusten jakamisesta; tätä menettelyä valvoo komissio, joka voi tietyissä olosuhteissa julistaa kyseisen sääntöjen laajentamisen mitättömäksi,

(18) olisi täsmennettävä edellytykset, joilla toimialakohtaisten organisaatioiden sopimukset, päätökset tai yhdenmukaistetut menettelytavat voivat poiketa asetuksen N:o 26⁽¹⁾ 1 artiklasta,

(19) sellaisten markkinatilanteiden hoitamiseksi, jotka tiettyjen, tuottajien tulojen kannalta erityisen tärkeiden kalastustuotteiden osalta ovat omiaan johtamaan yhteisön markkinoilla häiriöitä aiheuttaviin hintoihin, on tarpeen vahvistaa uusimpien teknisten tietojen perusteella jokaiselle kalastusvuodelle yhteisön tuotantoalueita edustava ohjehinta tai tonnikalan osalta yhteisön tuottajahinta, joiden perusteella määritetään markkinainterventioiden hintatasot; tässä tarkoituksessa ohjehinta on vahvistettava siten, että se vastaa markkinoiden todellista tilannetta ja että vältetään haitallisen suuret hintavaihtelut kalastusvuodesta toiseen; ohjehinta on perustekijä

monien muiden interventioitoimenpiteiden määrittelyssä; sen vuoksi neuvoston olisi toteutettava, komission ehdotuksesta, tätä asiaa koskevat toimenpiteet,

(20) hintojen vakauttamisen kannalta olisi toivottavaa, että tuottajaorganisaatiot voisivat puuttua markkinoihin etenkin soveltamalla hintoja, joiden alapuolelle jäävät kyseisten organisaatioiden jäsenten tuotteet vedetään markkinoilta,

(21) tuottajaorganisaatioiden toimia olisi tietyissä tapauksissa ja tietyin edellytyksin tuettava myöntämällä niille taloudellisia korvauksia määristä, jotka vedetään lopullisesti markkinoilta ihmisravinnoksi käyttöä varten,

(22) tuottajaorganisaatioiden tällaiset interventiot on kuitenkin rajoitettava koskemaan yksittäisiä ylijäämiä, joita markkinat eivät pysty käyttämään hyväkseen ja joita ei ole voitu välttää muilla toimenpiteillä; taloudelliset korvaukset on tämän vuoksi rajoitettava koskemaan vähäisiä tuotantomääriä,

(23) olisi säädettävä taloudellisen korvauksen eriyttämisestä markkinoilta vedettyjen määrien suuruuden mukaan, jotta kalastajia kannustettaisiin sopeuttamaan tarjontansa paremmin markkinoiden tarpeisiin,

(24) kaikkien tällä asetuksella täytäntöönpantavien uusien toimenpiteiden ansiosta tuottajaorganisaatiot voivat huomattavasti vähentää lopullista markkinoilta vetämistä; sen vuoksi on perusteltua vähentää siirtymäkauden aikana asteittain sekä taloudelliseen korvaukseen oikeuttavia määriä sekä tämän korvauksen määrää,

(25) erityisesti tiettyjen lajien harvinaisuuden vuoksi olisi markkinoilta vedettyjen kalojen hävittämistä vältettävä mahdollisuuksien mukaan; tässä tarkoituksessa on syytä myöntää jalostus-, vakautus- ja varastointitukea tietyille määrille markkinoilta vedettyjä tuoreita tuotteita niiden ihmisravinnoksi jalostamista ja varastointia varten; tämän toimenpiteen mukainen tukioikeus olisi oltava kaikilla lajeilla, jotka voidaan vetää markkinoilta; tuottajaorganisaatioiden olisi voitava käyttää tätä mekanismia, joka on samalla sekä

⁽¹⁾ Asetus N:o 26 tiettyjen kilpailusääntöjen soveltamisesta maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan (EYVL 30, 20.4.1962, s. 993/62), asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 49 (EYVL 53, 1.7.1962, s. 1571/62).

- intervention muoto että kalastustuotteiden arvon parantamisen ja hyödyntämisen keino, laajemmin kuin lopullista markkinoilta vetämistä; sen vuoksi olisi lisättävä tähän mekanismiin kelpuutettavia määriä,
- (26) tiettyjen lajien kohdalla esiintyy alueellisia hintaeroja, jotka estävät välittömän yhdentymisen tuottajaorganisaatioille myönnettävän taloudellisen korvauksen järjestelmään; asianomaisten tuotteiden ominaisuudet ja niiden kaupan pitämisen ja tuotannon erilaiset edellytykset huomioon ottaen olisi kuitenkin edistettävä näiden tuotteiden markkinoiden vakautta säätämällä niiden erityispiirteisiin mukautetusta yhteisön hintatukijärjestelmästä, joka perustuu tuottajaorganisaatioiden itsenäisesti vahvistaman vetäytymishinnan soveltamiseen sekä näiden organisaatioiden tietyillä edellytyksillä myöntämään kiinteään tukeen, joka koskee itsenäisesti toteutettujen interventioiden kohteena olevia tuotteita,
- (27) on aiheellista säätää eräitä aluksilla jäädytettyjä tuotteita koskevasta erityisestä tukijärjestelmästä, jossa tuki myönnetään tietyin rajoituksin ja edellytyksin näiden tuotteiden yksityisestä varastoinnista, jos ne eivät mene kaupaksi markkinoilla yhteisössä erikseen vahvistettavaa tasoa korkeammalla hinnalla,
- (28) säilyketeollisuudelle tarkoitettun tonnikalan tuontihintojen aleneminen voi vaarantaa kyseisen tuotteen yhteisön tuottajien tulotason; sen vuoksi olisi säädettävä tuottajille tarvittaessa myönnettävistä tasaushyvityksistä; yhtenäisen tuotannon kaupan pitämisen järkiperaistämiseksi oikeus tasaushyvitykseen olisi varattava tietyin edellytyksin tuottajaorganisaatioille,
- (29) tonnikalan poikkeavan tuotantokehityksen ja siitä aiheutuvien kustannusten estämiseksi olisi säädettävä tuottajaorganisaatioille myönnettävää tukea koskevista rajoista yhteisön markkinoilla todettujen hankintaedellytysten perusteella sekä tarkistettava mekanismin käynnistysedellytykset,
- (30) sen arvioimiseksi, liittyykö yhteisön markkinoilla vallitseva tilanne tonnikalan hintakehitykseen maailmanmarkkinoilla ja onko tasaushyvityksen maksaminen näin ollen perusteltua, olisi varmistettava, että hintojen aleneminen yhteisön markkinoilla johtuu tuontihintojen alenemisesta,
- (31) yhteisen tullitariffin tullien soveltaminen suspendoidaan kokonaisuudessaan tiettyjen tuotteiden osalta; yhteisön tonnikalatuotannon riittämättömyyden vuoksi olisi kyseisten tuotteiden tarjontaa ylläpidettävä niitä käyttävälle elintarviketeollisuudelle vievien kolmansien maiden tasoon verrattavana, jotta kyseisen teollisuuden kansainvälisen kilpailukyvyyn kehitys ei vaikeutuisi; yhteisön tonnikalantuottajille tästä järjestelmästä mahdollisesti aiheutuvat haitat voitaisiin korvata myöntämällä kyseistä tarkoitusta varten säädettyä hyvitystä,
- (32) jalostusteollisuuteen tarkoitettujen raaka-aineiden riittävät toimitukset yhteisön markkinoilla olisi turvattava kyseisen teollisuuden kilpailukyvyyn säilyttämiseksi suspendoimalla kokonaan tai osittain yhteisen tullitariffin tullien soveltaminen tiettyjen tuotteiden osalta määräämättömäksi ajaksi,
- (33) edellä kuvattujen tullisuspensiomenettelyjen soveltaminen ei kuitenkaan saa johtaa kolmansista maista tulevaan tarjontaan poikkeuksellisen alhaisilla hinnoilla; sen vuoksi on suositeltavaa asettaa kyseisten suspensioiden edellytykseksi erikseen määriteltävien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti laskettavan viitehinnan noudattaminen,
- (34) jos tuonti tai vienti johtaa tilanteeseen, jossa poikkeukselliset häiriöt tai häiriön uhka voivat vaarantaa perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttamisen, kolmansien maiden kanssa käytävään kauppaan on voitava soveltaa asianmukaisia, yhteisön kansainvälisiä sitoumuksia noudattavia toimenpiteitä,
- (35) kokemus on osoittanut, että tariffeihin liittyviä toimenpiteitä voi olla tarpeen toteuttaa hyvin nopeasti, jotta voidaan turvata tuotteiden saatavuus yhteisön markkinoilla ja varmistaa yhteisön kansainvälisten velvoitteiden noudattaminen; yhteisön riittävän ripeän toiminnan varmistamiseksi kyseisissä tilanteissa olisi säädettävä menettelystä, joka mahdollistaa tarvittavien toimenpiteiden nopean toteuttamisen,

(36) tiettyjen tukien myöntäminen voisi vaarantaa yhteiseen hintajärjestelmään perustuvien yhteisämarkkinoiden toteuttamisen; tämän vuoksi myös kalatalousalalla olisi sovellettava niitä perustamissopimuksen määräyksiä, jotka mahdollistavat jäsenvaltioiden myöntämien tukien arvioinnin ja yhteisämarkkinoiden kanssa ristiriidassa olevien tukien kieltämisen,

(37) tämän asetuksen säännösten täytäntöönpano edellyttää erityisesti komission ja jäsenvaltioiden välisen tiedonvaihtojärjestelmän perustamista ja ylläpitoa; olisi täsmennettävä tähän liittyvät kustannukset, jotka katetaan osittain yhteisön talousarviosta,

(38) yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o ...⁽¹⁾ mukaan yhteisö vastaa niistä jäsenvaltioiden menoista, jotka aiheutuvat tämän asetuksen soveltamisesta johtuvien velvollisuuksien noudattamisesta,

(39) yhteisen markkinajärjestelyn toteuttamisessa on myös otettava huomioon se, että on yhteisön etujen mukaista säilyttää kalavedet mahdollisimman hyvinä; sen vuoksi olisi evättävä rahoitus toimenpiteiltä, jotka koskevat jäsenvaltioille mahdollisesti myönnetty osuudet ylittäviä määriä,

(40) jäsenvaltioiden tehtävä on toteuttaa kaikki aiheelliset toimenpiteet, joilla turvataan tämän asetuksen säännösten noudattaminen ja ehkäistään petokset,

(41) suunniteltujen säännösten täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission välinen tiivis yhteistyö hallintokomiteassa, ja

(42) kalastusalan yhteisessä markkinajärjestelyssä on otettava samanaikaisesti ja soveltuvalla tavalla huomioon perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Perustetaan kalastustuotealan yhteinen markkinajärjestely, johon kuuluu hinta- ja kaupankäyntijärjestelmä sekä yhteiset kilpailusäännöt.

Tässä asetuksessa:

— 'tuottajalla' tarkoitetaan luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, joiden käyttämillä tuotantomenetelmillä saadaan kalastustuotteita ensimmäisen keran markkinoille saatettaviksi,

— 'kalastustuotteilla' tarkoitetaan seuraavia pyynti- ja vesiviljelytuotteita:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a) 0301	Elävät kalat
0302	Tuore tai jäädytetty kala, ei kuitenkaan kalafileet eikä muu nimikkeen 0304 kalanliha
0303	Jäädytetty kala, ei kuitenkaan kalafileet eikä muu nimikkeen 0304 kalanliha
0304	Kalafileet ja muu kalanliha (myös murskeena tai jauhettuna), tuoreet, jäädytetyt tai jäädytetyt
b) 0305	Kuivattu, suolattu tai suolavedessä oleva kala; savustettu kala, myös ennen savustamista tai sen aikana kuumakäsitelty; ihmisravinnoksi soveltuvat kalasta valmistetut jauhot, jauheet ja pelletit

⁽¹⁾ EYVL L ...

CN-koodi	Tavaran kuvaus
c) 0306	Äyriäiset, kuorineen tai ilman kuorta, elävät, tuoreet, jäähdtytetyt, jäädytetyt, kuivatut, suolatut tai suolavedessä; Äyriäiset kuorineen, höyryssä tai vedessä keitetyt, myös jäähdtytetyt, jäädytetyt, kuivatut, suolatut tai suolavedessä; ihmisravinnoksi soveltuvat äyriäisistä valmistetut jauhot, jauheet ja pelletit
0307	Nilviäiset, kuorineen tai ilman kuorta, elävät, tuoreet, jäähdtytetyt, jäädytetyt, kuivatut, suolatut tai suolavedessä; vedessä elävät muut selkärangattomat (muut kuin äyriäiset ja nilviäiset), elävät, tuoreet, jäähdtytetyt, jäädytetyt, kuivatut, suolatut tai suolavedessä; ihmisravinnoksi soveltuvat vedessä elävistä selkärangattomista (muista kuin äyriäisistä) valmistetut jauhot, jauheet ja pelletit
d)	Muualle kuulumattomat eläintuotteet; ihmisravinnoksi soveltumattomat kuolleet 1 tai 3 ryhmän eläimet: — muut: — — Kalasta, äyriäisistä, nilviäisistä tai muista vedessä elävistä selkärangattomista saadut tuotteet; kuolleet 3 ryhmän eläimet
0511 91 10	— — — kalanjätteet
0511 91 90	— — — muut
e) 1604	Kalavalmisteet ja -säilykkeet; kaviaari ja kalanmädistä valmistetut kaviaarinkorvikkeet
f) 1605	Äyriäiset, nilviäiset ja muut vedessä elävät selkärangattomat, valmistetut tai säilötyt
g)	Makaronivalmisteet, kuten spagetti, makaroni, nuudelit, lasagne, gnocchi, ravioli ja cannelloni, myös kypsennetyt tai (lihalla tai muulla aineella) täytetyt tai muulla tavalla valmistetut; couscous, myös valmistettu
1902 20	— Kypsentämättömät makaronivalmisteet, joita ei ole täytetty eikä muullakaan tavalla valmistettu — Täytetyt makaronivalmisteet, myös kypsennetyt tai muulla tavalla valmistetut:
1902 20 10	— — joissa on enemmän kuin 20 painoprosenttia kalaa, äyriäisiä, nilviäisiä tai muita vedessä eläviä selkärangattomia
h)	Lihasta, muista eläimenosista, kalasta, äyriäisistä, nilviäisistä tai muista vedessä elävistä selkärangattomista valmistetut ihmisravinnoksi soveltumattomat jauhot, jauheet ja pelletit; eläinrasvan sulatusjätteet
2301 20 00	— kalasta, äyriäisistä, nilviäisistä tai muista vedessä elävistä selkärangattomista valmistetut jauhot, jauheet ja pelletit

I OSASTO

KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET JA KULUTTAJILLE TIEDOTTAMINEN

1 LUKU

Kaupan pitämisen vaatimukset

2 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetuille tuotteille tai tuoteryhmille voidaan määrittää yhteiset kaupan pitämistä koskevat vaatimukset sekä kyseisten vaatimusten soveltamisala; nämä vaatimukset voivat erityisesti koskea luokitusta laadun, koon tai painon mukaan, pakkaamista, tarjontamuotoja sekä tuotteiden merkitsemistä.

2. Jollei kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa koskevista mahdollisista erityisistä määräyksistä muuta johdu, kaupan pitämistä koskevien vaatimusten vahvistamisen jälkeen niiden soveltamisalaan kuuluvia tuotteita ei saa pitää esillä myyntitarkoituksessa, saat- ta myyntiin, myydä tai millään muullakaan tavalla pitää kaupan, elleivät ne täytä kyseisiä vaatimuksia.

3. Kaupan pitämisen vaatimuksista ja niiden sovel- tamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, joi- hin kuuluvat myös 2 kohdassa tarkoitettut erityiset määräykset, päätetään 38 artiklassa säädettyä menette- lyä noudattaen.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on valvottava vaatimusten nou- dattamista niiden tuotteiden osalta, joille on vahvis- tettu kaupan pitämistä koskevat yhteiset vaatimukset.

Valvontaa voidaan suorittaa kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa sekä kuljetuksen aikana.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava muille jäsenvalti- oille ja komissiolle viimeistään kuukauden kuluttua kunkin kaupan pitämistä koskevan vaatimuksen voi- maantulosta niiden toimielinten nimet ja osoitteet, jotka vastaavat annettujen vaatimusten piiriin kuu- luvien tuotteiden tai tuoteryhmien valvonnasta.

3. Yksityiskohtaiset säännöt 1 kohdan soveltami- sesta vahvistetaan tarvittaessa noudattaen 38 artiklassa säädettyä menettelyä ja ottaen erityisesti huomioon tarve varmistaa valvontaelinten toiminnan yhteensovit- taminen sekä kaupan pitämistä koskevien yhteisten vaatimusten yhtenäinen tulkinta ja soveltaminen.

2 LUKU

Kuluttajille tiedottaminen

4 artikla

1. Jäljempänä sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 79/112/ETY⁽¹⁾ nojalla sovellettavien sään- nösten soveltamista, 1 artiklan kolmannen kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja tuotteita saa kaupan pitämisen tavasta riippumatta tarjota vähittäismyyntiin loppukuluttajalle ainoastaan, jos asianmukaisella mer- kinnällä tai etiketillä ilmoitetaan:

a) lajin kauppanimi

b) tuotantomenetelmä (pyynti tai viljely)

c) pyyntialue (Atlantti, Itämeri, Välimeri, Pohjanmeri, Intian valtameri, Tyynimeri tai muu).

2. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan soveltami- seksi jäsenvaltioiden on viimeistään 1 päivänä tammi- kuuta 2001 vahvistettava ja julkaistava niiden alueella sallituista kauppanimistä luettelo, johon sisältyvät vähintään kaikki tämän asetuksen liitteissä I—IV lue- tellut lajit. Tässä luettelossa on ilmoitettava kunkin lajin tieteellinen nimi ja sen nimitys jäsenvaltion viral- lisella kielellä tai virallisilla kielillä sekä tarvittaessa paikallisesti tai alueellisesti hyväksytyt tai sallitut nimi- tykset.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet valvoakseen 1 kohdassa annettujen sään- nösten noudattamista.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan sovelta- misesta annetaan tarvittaessa 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 79/112/ETY, annettu 18 päivänä joulukuuta 1978, kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 33, 8.2.1979, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neu- voston direktiivillä 97/4/EY (EYVL L 43, 14.2.1997, s. 21).

II OSASTO

TUOTTAJAORGANISAATIOT

1 LUKU

Hyväksynnän edellytykset sekä sen myöntäminen ja peruuttaminen

5 artikla

1. Tässä asetuksessa 'tuottajaorganisaatiolla' tarkoitetaan kaikkia sellaisia oikeushenkilöitä:

a) jotka on muodostettu 1 artiklan kolmannen kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetun yhden tai useamman tuotteen tuottajaryhmän omasta aloitteesta, jos jäädytettyjen, käsiteltyjen tai jalostettujen tuotteiden osalta kyseiset toimet on suoritettu kalastusaluksella,

b) joiden tavoitteena on turvata jäsentensä harjoittama järkevä kalastus sekä myynti- ja tuotantopedellytysten parantaminen toimenpiteillä, jotka ovat omiaan:

- 1) edistämään, erityisesti pyyntisuunnitelmia täytäntöön panemalla, tuotannon suunnittelua ja sen mukauttamista kysyntään sekä määrän että laadun osalta,
- 2) parantamaan tarjonnan keskittymistä,
- 3) sääntelemään hintoja,
- 4) edistämään sellaisia kalavesien käyttötapoja, joilla kunnioitetaan kalavarojen tasapainoa ja biologista monimuotoisuutta;

c) joiden perussäännön mukaan jäsentuottajilla on erityisesti seuraavat velvollisuudet:

- 1) niiden on sovellettava kalavesien käyttöön, tuotantoon ja kaupan pitämiseen tuottajaorganisaation vahvistamia sääntöjä;
- 2) niiden on sovellettava organisaation tarkoitusta varten hyväksymiä toimenpiteitä, jos asianomainen jäsenvaltio päättää, että sen tai niiden kaikkien tai eräiden pyyntikiintiöiden hallinto kuuluu tuottajaorganisaatioille;
- 3) ne saavat yhden tuotteen tai yhden tuoteryhmän osalta kuulua ainoastaan yhteen tuottajaorganisaatioon;

4) niiden on myytävä tuottajaorganisaation välityksellä koko niiden tuotteiden tuotantonsa, joiden osalta ne ovat liittyneet organisaatioon. Tuottajaorganisaatio voi kuitenkin päättää, että edellä mainittua velvollisuutta ei sovelleta, mikäli myynti tapahtuu sen ennalta vahvistamien yhteisten sääntöjen mukaisesti;

5) niiden on toimitettava tuottajaorganisaation pyytämät tiedot, joiden perusteella vahvistetaan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet tai joita tarvitaan joko säädettyjen velvollisuuksien noudattamiseksi tai tilastokäyttöön;

6) niiden on maksettava tuottajaorganisaation perussäännössä määrätty rahoitusosuudet 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun interventiorahaston täytäntöönpanemiseksi ja sen varainhankinnan turvaamiseksi;

7) niiden on pysyttävä tuottajaorganisaation jäseninä vähintään kolme vuotta organisaation hyväksymisen jälkeen ja halutessaan erota organisaatiosta, niiden on ilmoitettava sille tästä vähintään vuosi ennen eroamistaan;

d) joiden perussäännössä on määräyksiä seuraavista:

1) 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen vahvistamista, antamista ja muuttamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt;

2) kaiken jäsenten välisen ja erityisesti kansallisuuteen tai sijoittautumispaikkaan perustuvan syrjinnän kieltäminen;

3) tuottajaorganisaation rahoitukseen tarvittavien rahoitusosuuksien vaatiminen jäseniltä;

4) säännöt, jotka demokraattisella tavalla varmistavat jäsentuottajien osuuden organisaation valvonnassa ja päätöksenteossa;

5) perussäännön velvoitteiden rikkomisesta, erityisesti rahoitusosuuden maksamatta jättämisestä, ja tuottajaorganisaation vahvistamien sääntöjen rikkomisesta aiheutuvat seuraamukset;

6) uusien jäsenten hyväksymistä koskevat säännöt;

7) organisaation toiminnan edellyttämät kirjanpitoa ja talousarviota koskevat säännöt, joissa

määrätään niiden toimintojen erillisestä kirjanpidosta, joita hyväksyntä koskee;

- e) jonka asianomainen jäsenvaltio on hyväksynyt 2 kohdassa mainituin edellytyksin.

2. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä tämän asetuksen mukaisiksi tuottajaorganisaatioiksi hyväksyntää hakevat tuottajaryhmät, joilla on niiden alueella sääntömääräinen kotipaikka sillä edellytyksellä, että:

- a) nämä ryhmät täyttävät 1 kohdassa asetetut vaatimukset ja esittävät muiden asiakirjojen ohella todistuksen siitä, että ne edustavat vähimmäismäärää tuottajia ja kaupan pidettävää tuotantoa;
- b) ne antavat riittävät takeet toimintansa toteutumisesta, kestosta ja tehokkuudesta;

- c) niillä on kansallisen lainsäädännön edellyttämä oikeuskelpoisuus,

3. Tuottajaorganisaatiot eivät saa pitää hallussaan määräävää markkina-asemaa tietyillä markkinoilla, ellei perustamissopimuksen 39 artiklassa tarkoitettuihin tavoitteisiin pyrkiminen sitä edellytä.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on:

- a) päätettävä hyväksynnän myöntämisestä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus kaikkine liiteasiakirjoinen on jätetty;
- b) tarkastettava säännöllisin väliajoin, että tuottajaorganisaatiot noudattavat hyväksynnän edellytyksiä; jos 5 artiklassa luetellut edellytykset eivät enää täyty tai jos tuottajaorganisaation hyväksyntä perustuu virheellisiin tietoihin, hyväksyntä voidaan peruuttaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 10 artiklan 2 kohdan c alakohdan säännösten

soveltamista; hyväksyntä peruutetaan viipymättä takautuvasti, jos organisaatio on saanut sen tai käyttänyt sitä hyväkseen vilpillisesti;

- c) ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa hyväksynnän myöntämisestä, epäämisestä tai peruuttamisesta koskevista päätöksistä.

2. Jos 5 artiklassa vahvistettuja edellytyksiä on noudatettu, jäsenvaltion on hyväksyttävä tuottajaorganisaatio, jolla on kotipaikka sen alueella ja jonka jäsenistä osa on yhden tai useamman jäsenvaltion kansalaisia.

Jäsenvaltioiden, joiden kansalaisia on jäsenenä toisen jäsenvaltion alueelle sijoittautuneessa tuottajaorganisaatiossa, on toteutettava tämän jäsenvaltion kanssa tarvittava hallinnollinen yhteistyö, jotta se voi valvoa kyseisen organisaation toimintaa.

3. Jäsenvaltiot voivat myöntää tuottajaorganisaatiolle hyväksynnän yksinoikeudella määrätyle toiminta-alueelle, jos 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritellyt edustavuusedellytykset täyttyvät.

4. Jäsenvaltiot voivat myöntää hyväksynnän tuottajaorganisaatioiden liitolle, jos tämä täyttää 5 artiklassa vahvistetut edellytykset; tällaiseen liittoon ei kuitenkaan sovelleta 10 ja 11 artiklan säännöksiä.

5. Komissio varmistaa 5 artiklan sekä tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan säännösten noudattamisen asetuksen (ETY) N:o 2847/93⁽¹⁾ mukaisesti suoritettavilla tarkastuksilla, ja se voi näiden tarkastusten jälkeen tarvittaessa vaatia jäsenvaltioita julistamaan myönnettyt hyväksynnot peruutetuiksi.

6. Komissio huolehtii siitä, että *Euroopan yhteisöjen virallinen lehti* C-sarjassa julkaistaan aina vuoden alussa luettelo edellisen vuoden aikana hyväksytyistä tuottajaorganisaatioista sekä niistä tuottajaorganisaatioista, joiden hyväksyntä on saman ajanjakson kuluessa peruutettu.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2847/93, annettu 12 päivänä lokakuuta 1993, yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä (EYVL L 261, 20.10.1993, s. 5), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2846/98 (EYVL L 358, 31.12.1998, s. 1).

7. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, erityisesti hyväksynnän peruuttamista koskevat edellytykset, vahvistetaan 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3 LUKU

Sääntöjen laajentaminen koskemaan muita kuin jäseniä

2 LUKU

8 artikla

Erityishyväksyntä

7 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää erityishyväksynnän 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille tuottajaorganisaatioille, jotka pitävät kaupan tuotteita, joille on asetuksessa (EY) N:o 2406/96⁽¹⁾ vahvistettu kaupan pitämisen yhteisiä vaatimuksia ja jotka ovat esittäneet kansallisten toimivaltaisten viranomaisten hyväksymän suunnitelman näiden tuotteiden laadun ja kaupan pitämisen parantamiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun suunnitelman pää tavoitteena on oltava tuotannon ja kaupan pitämisen kaikkien vaiheiden kattaminen. Suunnitelmassa on määrättävä erityisesti:

- aluksilla olevien tuotteiden laadun huomattavasta parantamisesta
- laadun parhaasta mahdollisesta säilytyksestä tuotteiden purkamisen, kuljetuksen ja kaupan pitämisen yhteydessä
- soveltuvan taitotietotekniikan soveltamisesta edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi
- määrättyjen toimien, myös alustavien tutkimusten, koulutuksen ja investointien kuvauksesta.

3. Jäsenvaltioiden on annettava tuottajaorganisaatioiden niille toimittamat suunnitelmat komissiolle tiedoksi. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi hyväksyä nämä suunnitelmat vasta sen jälkeen, kun ne on annettu komissiolle tiedoksi ja kun kuudenkymmenen päivän määräaika, jonka aikana komissio voi vaatia muutoksia suunnitelmiin tai hylätä ne, on päättynyt.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2406/96 tiettyjen kalastustuotteiden kaupan pitämistä koskevien yhteisten vaatimusten vahvistamisesta (EYVL L 334, 23.12.1996, s. 1), asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 323/97 (EYVL L 52, 22.2.1997, s. 8).

1. Jos tuottajaorganisaatio, jonka katsotaan olevan tuotannon ja kaupan pitämisen osalta edustava jonkin jäsenvaltion yhdessä tai useammassa purkauspaikassa, tekee jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille asiaa koskevan hakemuksen, kyseinen jäsenvaltio voi määrätä pakolliseksi seuraavat velvoitteet niille kyseiseen organisaatioon kuulumattomille tuottajille, jotka pitävät kaupan yhtä tai useaa 1 artiklassa tarkoitetuista tuotteista organisaation edustamalla alueella:

- a) tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevat säännöt, joista organisaatio on päättänyt saavuttaakseen 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määritellyt tavoitteet,
- b) 1 artiklan a ja c alakohdassa tarkoitettujen tuoreiden tai jäähdytettyjen tuotteiden markkinoilta vetämistä ja siirtoa koskevat organisaation antamat säännöt.

Liitteessä I olevassa A, B ja C kohdassa mainittujen tuotteiden osalta näitä sääntöjä voidaan kuitenkin laajentaa koskemaan muita kuin jäseniä ainoastaan, jos tuottajaorganisaatio soveltaa joko vetäytymis- tai yhteisön myyntihintaa ilman sallittuja poikkeamia.

Jäsenvaltio voi päättää, että a ja b alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen laajentamista ei sovelleta eräisiin myyntiluokkiin.

2. Edellä olevan 1 kohdan nojalla pakollisiksi tehtyjä sääntöjä sovelletaan siihen asti, kun tuotteet myydään ensimmäisen kerran markkinoilla, minkä on tapahduttava kahdentoista kuukauden kuluessa.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava viipymättä komissiolle säännöt, jotka ne ovat päättäneet saattaa pakollisiksi 1 kohdan nojalla.

Komissio voi kuukauden kuluessa päivästä, jona se on saanut tämän tiedoksiannon, pyytää kyseistä jäsenvaltiota keskeyttämään kokonaan tai osittain päätöksen soveltamisen, jos se arvioi, ettei päätöksen pätevyyttä voida 4 kohdassa tarkoitettujen mitättömiksi julistettujen tapausten osalta pitää varmana. Tässä tapauksessa kahden kuukauden määräajan kuluessa samasta päivästä komissio:

— joko vahvistaa, että tiedoksi annetut säännöt voidaan määrätä pakollisiksi

9 artikla

tai

— julistaa perustellulla päätöksellä jäsenvaltion päättämien sääntöjen laajentamisen mitättömäksi jonnekin 4 kohdan a tai b alakohdassa mainitun olosuhteen perusteella.

4. Komissio julistaa 1 kohdassa tarkoitetun sääntöjen laajentamisen mitättömäksi:

a) jos se toteaa, että kyseinen laajentaminen haittaa kaupan vapautta tai että perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu;

b) jos se toteaa, että perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa voidaan soveltaa sääntöihin, joiden laajentamisesta on päätetty.

5. Asetuksen (ETY) N:o 2847/93 mukaisesti tehtyjen jälkitarkastusten tulosten perusteella komissio voi milloin tahansa todeta 4 kohdassa säädetty olosuhteet ja julistaa asianomaisen laajentamisen mitättömäksi.

6. Komissio ilmoittaa viipymättä muille jäsenvaltioille 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitetun menettelyn jokaisesta vaiheesta.

7. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet valvoakseen 1 kohdassa tarkoitettujen säännösten noudattamista. Niiden on annettava kyseiset toimenpiteet välittömästi tiedoksi komissiolle.

8. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa asianomainen jäsenvaltio voi päättää, että organisaatioon kuulumatottomat ovat velvollisia maksamaan organisaatiolle jäsentuottajilta perittävää maksua tai osaa siitä vastaavan määrän, jos kyseiset maksut on tarkoitettu 1 kohdassa tarkoitetun järjestelmän soveltamisesta aiheutuvien hallinnollisten kulujen kattamiseen.

9. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava tuottajaorganisaatioiden välityksellä niiden tuotteiden markkinoilta vetäminen, jotka eivät ole kaupan pitämistä koskevien sääntöjen mukaisia ja joita ei ole voitu myydä vähintään vetäytymishinnan suuruisella hinnalla.

10. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

1. Edellä olevan 8 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa jäsenvaltio voi myöntää hyvityksen yhteisössä toimiville muille kuin organisaation jäsenille tuotteista,

— joita ei voida pitää kaupan 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla

tai

— jotka on vedetty markkinoilta 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla.

Kyseinen hyvitys on myönnettävä ilman edunsaajien kansallisuuteen tai sijoittautumispaikkaan liittyvää syrjintää. Se saa olla enintään 60 prosenttia siitä määrästä, joka saadaan soveltamalla markkinoilta vedettyihin määriin:

— liitteessä I olevassa A ja B kohdassa lueteltujen tuotteiden osalta 20 artiklan mukaisesti vahvistettua vetäytymishintaa

tai

— liitteessä I olevassa C kohdassa lueteltujen tuotteiden osalta 22 artiklan mukaisesti vahvistettua myyntihintaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun hyvityksen myöntämisestä aiheutuvat kulut ovat asianomaisen jäsenvaltion vastuulla.

4 LUKU

Kalastusvuoden toimenpideohjelma

10 artikla

1. Jokaisen tuottajaorganisaation on ennen kalastusvuoden alkua laadittava ja toimitettava jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kalastusvuoden toimenpideohjelma, johon sisältyy:

a) kaupan pitämistä koskeva alustava suunnitelma, jossa kuvaillaan ne toimenpiteet, jotka organisaatio aikoo panna täytäntöön mukauttaakseen tarjonnan määrän ja laadun markkinoiden tarpeisiin ja vaatimuksiin,

b) erityinen pyyntisuunnitelma, jossa käsitellään erityisesti pyyntikiintiöiden alaisia lajeja, jos nämä lajit muodostavat merkittävän osan organisaation jäsenten puretuista saaliista,

c) erityisiä ennalta ehkäiseviä toimenpiteitä, joilla tarjontaa mukautetaan niiden lajien osalta, joiden kaupan pitämisessä on perinteisesti ollut vaikeuksia kalastusvuoden aikana,

d) ohjelman täytäntöönpanemiseksi tehtyjä päätöksiä rikkoviin jäseniin sovellettavat seuraamukset.

2. Sen varmistamiseksi, että jokainen tuottajaorganisaatio noudattaa 1 kohdassa säädettyjä velvollisuuksia, jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön aiheelliset valvontatoimenpiteet ja sovellettava näiden velvollisuuksien noudattamatta jättämiseen seuraavia säännöksiä:

a) asianomaiselta kalastusvuodelta ei myönnetä tukea tuottajaorganisaatiolle, joka toteuttaa interventiota tämän asetuksen IV osastossa säädetyillä edellytyksillä, jos kyseinen organisaatio ei toimita hyvissä ajoin 1 kohdan mukaisesti laadittua kalastusvuoden toimenpideohjelmää;

b) a alakohdassa säädettyä seuraamusta sovelletaan myös tapaukseen, jossa tuottajaorganisaatio ei ole pannut täytäntöön kalastusvuoden toimenpideohjelmassaan vahvistettuja toimenpiteitä tai ei ole toteuttanut niitä riittävällä tavalla;

c) tuottajaorganisaation hyväksyntä peruutetaan sen jälkeen, kun a tai b alakohtaa on toisen kerran sovellettu kyseiseen organisaatioon.

3. Jäsenvaltion on ilmoitettava viipymättä komissiolle tapauksista, joissa on sovellettu 2 kohdan a, b tai c alakohtaa.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

11 artikla

1. Tuottajaorganisaatioilla on rajoitetun ajan oikeus hyvitykseen, jolla korvataan niille 10 artiklan nojalla asetetuista velvollisuuksista aiheutuneet kustannukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten tukien soveltamista, joita myönnetään tuottajaorganisaatioiden perustamiseen ja niiden toiminnan helpottamiseen asetuksen (EY) N:o .../...⁽¹⁾ 16 artiklan 1 kohdan nojalla.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o ... , annettu ..., kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä (EYVL L ...).

Ennen 1 päivää tammikuuta 2001 hyväksytyt tuottajaorganisaatiot saavat hyvitystä viiden vuoden ajan kyseisestä päivästä.

Myöhemmin hyväksytyt tuottajaorganisaatiot saavat hyvitystä viiden vuoden ajan siitä vuodesta, jonka aikana ne ovat saaneet hyväksynnän.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu korvaus muodostuu seuraavista osista:

a) määrä, joka lasketaan liitteessä VI olevassa A kohdassa esitetyn menetelmän mukaisesti asteittain vähenevällä kaavalla ja suhteutetaan jäsenalusten lukumäärään,

b) enintään 10 lajin osalta 500 euron kiinteä määrä kutakin sellaista lajia kohti, jota 10 artiklan 1 kohdan b alakohta koskee.

3. Jäsenvaltioiden on maksettava hyvitys tuottajaorganisaatioille neljän kuukauden kuluessa sen vuoden päättymisestä, jonka osalta kyseinen hyvitys on myönnetty, jos niiden toimivaltaiset viranomaiset ovat tarkistaneet, että edunsaajaorganisaatiot ovat täyttäneet niille 10 artiklan mukaisesti asetetut vaatimukset.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä lisähyvitys niille tuottajaorganisaatioille, joiden kalastusvuoden toimenpidesuunnitelmassa määrätään niiden jäsenten tarjonnan parempaa suunnittelua varten, että näiden jäsenten on myytävä vähintään 10 prosenttia tuotannostaan ennakkomyyntisopimusten nojalla.

Tällaisessa tapauksessa sopimuksista on liitettävä jäljennös kalastusvuoden toimenpideohjelmiaan, jonka tuottajaorganisaatiot antavat toimivaltaisille viranomaisille 10 artiklan mukaisesti.

Tämän kohdan soveltamiseksi on otettava huomioon tuottajaorganisaatioiden keskimääräinen tuotanto kolmena viimeksi kuluneena kalastusvuonna.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun hyvityksen vuotuisen määrä lasketaan liitteessä VI olevassa B kohdassa esitetyn menetelmän mukaisesti asteittain vähenevällä kaavalla.

3. Hyvitys on maksettava neljän kuukauden kuluessa kyseisen kalastusvuoden päättymisestä, jos edunsaajaorganisaatio on todistanut kansallisten toimivaltaisten viranomaisten edellyttämällä tavalla, että

kyseisten sopimusten nojalla kaupan pidetyt määrät ovat saavuttaneet 1 kohdassa mainitun kynnyksen.

4. Tässä artiklassa säädettyä hyvitystä voidaan myöntää 1 päivästä tammikuuta 2001 viiden vuoden ajan.

5. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan tarvittaessa 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

III OSASTO

TOIMIALAKOHTAISET ORGANISAATIOT JA SOPIMUKSET

1 LUKU

Toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksynnän edellytykset sekä sen myöntäminen ja peruuttaminen

13 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä tämän asetuksen mukaisiksi toimialakohtaisiksi organisaatioiksi niiden alueelle sijoittautuneet, hyväksyntää hakevat oikeushenkilöt, jotka muodostuvat 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuotannon, kaupan ja/tai jalostamisen edustajista, jos:

- a) ne on perustettu kokonaan tai osittain niihin kuuluvien organisaatioiden tai liittojen aloitteesta;
- b) ne edustavat merkittävää osaa kyseisen alueen tai kyseisten alueiden kalastustuotteiden ja niistä jalostettujen tuotteiden tuotannosta ja kaupasta ja/tai jalostuksesta, ja niiden toimiessa useammalla alueella, jos ne osoittavat vähimmäisedustavuutta kunkin ryhmittyneen alan osalta kullakin kyseisellä alueella;
- c) ne eivät itse harjoita kalastustuotteiden tai niistä jalostettujen tuotteiden tuotantoa, jalostusta tai kaupan pitämistä;
- d) ne toteuttavat yhdellä tai useammalla yhteisön alueella yhteisön sääntelyssä ja erityisesti sen kilpailusääntöissä säädettyjen edellytysten mukaisesti yhtä tai useampaa seuraavassa luetelluista toimista ottaen huomioon kuluttajien edut ja mikäli nämä toimet eivät haittaa yhteisen markkinajärjestelyn toimintaa:

— tuotantoa ja markkinoita koskevan tietämyksen ja avoimuuden parantaminen,

— kalastustuotteiden markkinoille saattamisen paremman koordinoinnin edistäminen erityisesti tutkimustyöllä ja markkinatutkimuksilla,

— markkinoiden parhaan mahdollisen toiminnan saavuttamiseen tähtäävien tekniikkojen tutkiminen ja kehittäminen, myös tieto- ja viestintätekniikan alalla,

— yhteisön sääntelyn kanssa yhteensopivien vakiosopimusten laatiminen,

— tiedon jakaminen ja tutkimukset, joita tarvitaan tuotannon suuntaamiseksi markkinoiden tarpeisiin ja kuluttajien toiveisiin paremmin vastaviin tuotteisiin, erityisesti tuotteiden laadun ja kalavarojen tasapainoa kunnioittavan kalavesien käytön osalta,

— tuotteiden laadun parantamiseen tähtäävän koulutuksen järjestäminen ja siihen tarvittavien menetelmien ja välineiden kehittäminen,

— alkuperänimitysten, laatumerkintöjen ja maantieteellisten merkintöjen suojaaminen ja niiden arvostuksen lisääminen,

— yhteisön tai kansallisen sääntelyn säännöksiä tiukempien sääntöjen määrittelemisen kalastustuotteiden pyynnille ja kaupan pitämiselle,

— kalastustuotteiden arvostuksen lisääminen.

2. Jäsenvaltioiden on ennen hyväksymistä ilmoitettava komissiolle toimialakohtaiset organisaatiot, jotka ovat esittäneet hyväksymistä koskevan hakemuksen, jonka mukaan on liitetty kaikki näiden organisaatioiden edustavuuteen ja niiden harjoittamiin toimintoihin liittyvät tiedot sekä muut tarvittavat arviointiperusteet.

Komisio voi esittää hyväksymistä koskevan vastalauseensa kahden kuukauden kuluessa sille tehdystä ilmoituksesta.

3. Jäsenvaltioiden on:

- a) päätettävä hyväksynnän myöntämisestä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus kaikkine liiteasiakirjoinen on jätetty;
- b) tarkastettava säännöllisin väliajoin, että toimialakohtaiset organisaatiot noudattavat hyväksynnän edellytyksiä;
- c) peruutettava hyväksyntä, jos:
 - i) tässä asetuksessa säädettyt hyväksynnän edellytykset eivät enää täyty;
 - ii) toimialakohtainen organisaatio rikkoo jotakin 14 artiklassa säädetystä kielloista tai häiritsee yhteisen markkinajärjestelyn toimintaa, sanotun kuitenkin rajoittamatta muutoin kansallisen lainsäädännön mukaisten rikosoikeudellisten seuraamusten soveltamista;
- d) ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa hyväksynnän myöntämisestä, epäämisestä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

4. Komissio varmistaa 1 kohdan ja 3 kohdan b alakohdan noudattamisen asetuksen (ETY) N:o 2847/93 mukaisesti suoritettavien tarkastuksien ja voi vaatia tarvittaessa jäsenvaltioita päättämään myönnettyjen hyväksymisten peruuttamisesta näiden tarkastusten jälkeen.

5. Hyväksyntä antaa oikeuden harjoittaa 1 kohdan d alakohdassa määriteltyjä toimia tässä asetuksessa säädettyin edellytyksin.

6. Komissio varmistaa, että *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa julkaistaan hyväksytyt toimialakohtaiset organisaatiot ja niiden talousalue tai alue, jolla ne toimivat, sekä niiden harjoittama 15 artiklan mukainen toiminta. Myös hyväksynnän peruuttamiset julkaistaan.

7. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti edellytykset ja aikataulu, joita jäsenvaltioiden on noudatettava antaessaan komissiolle kertomuksia toimialakohtaisten organisaatioiden toiminnasta, vahvistetaan 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2 LUKU

Toimialakohtaisten organisaatioiden sopimuksia, päätöksiä ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja koskevat edellytykset

14 artikla

Asetuksen N:o 26 1 artiklasta poiketen perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta hyväksyttyjen toimialakohtaisten organisaatioiden niihin sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, joiden tavoitteena on 13 artiklan 1 kohdan d alakohdassa lueteltujen toimien toteuttaminen ja jotka, sanotun kuitenkin rajoittamatta toimialakohtaisten organisaatioiden yhteisön säännöstöön sisältyvien erityisten säännösten mukaisesti toteuttamia toimenpiteitä:

- a) eivät pakota käyttämään määrättyä hintaa,
- b) eivät aiheuta markkinoiden lokeroitumista yhteisön sisällä,
- c) eivät aiheuta syrjintää,
- d) eivät poista kilpailua merkittävältä osalta asianomaisia tuotteita,
- e) eivät aiheuta muita kilpailun vääristymiä, jotka eivät ole välttämättömiä yhteisen maatalouspolitiikan niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, joihin toimialakohtaisella toiminnalla pyritään.

3 LUKU

Sopimusten, päätösten tai yhdenmukaistettujen menettelytapojen laajentaminen koskemaan muita kuin jäseniä

15 artikla

1. Jos yhden jäsenvaltion yhdellä tai useammalla määritellyllä alueella toimiva toimialakohtainen organisaatio katsotaan jonkin tietyn tuotteen osalta tämän tuotteen tuotantoa ja/tai jalostusta ja/tai kaupan pitämistä edustavaksi, kyseinen jäsenvaltio voi kyseisen organisaation pyynnöstä saattaa rajoitetuksi ajanjaksoksi pakolliseksi kyseiseen organisaatioon kuulumatommille yksittäisille tai muille kyseisellä alueella tai kyseisillä alueilla toimiville toimijoille organisaation sopimat tietyt päätökset, sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat.

2. Toimialakohtaista organisaatiota pidetään 1 kohdan mukaisesti edustavana, jos se kattaa vähintään kaksi kolmasosaa kyseisen jäsenvaltion koko alueen tai joidenkin sen alueiden asianomaisten tuotteiden tuotannosta ja/tai kaupasta ja/tai jalostuksesta. Jos sääntöjen soveltamisalan laajentamista koskeva hakemus kattaa useampia alueita, toimialakohtaisen orga-

nisaation on osoitettava edellä mainittu edustavuus kunkin jäsenistönsä edustaman ammattialan osalta kullakin kyseisistä alueista.

3. Sääntöjä, joiden soveltamisalan laajentamista voidaan hakea, koskevat seuraavat vaatimukset:

- a) ne saavat koskea ainoastaan yhtä seuraavista kokonaisuuksista:
 - tuotantoon liittyvät tiedot ja markkinatiedot
 - yhteisön ja kansallisen sääntelyn mahdollisia säännöksiä tiukemmat tuotantoa koskevat säännöt
 - yhteisön sääntelyn kanssa yhteensopivien vakiosopimusten laatiminen
 - kaupan pitämistä koskevat säännöt
 - alkuperänimitysten, laatumerkintöjen ja maantieteellisten merkintöjen suojaaminen;
- b) niitä on sovellettava vähintään vuoden ajan;
- c) ne voidaan tehdä pakollisiksi enintään kahden vuoden ajaksi;
- d) ne eivät saa haitata jäsenvaltion muille alueille sijoittautuneiden jäsenvaltion muiden toimijoiden tai toisten jäsenvaltioiden toimijoiden toimintaa.

16 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viipymättä tiedoksi säännöt, jotka ne ovat saattaneet pakollisiksi tietyn alueen tai tiettyjen alueiden kaikille toimijoille. Nämä säännöt julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallinen lehti* C-sarjassa.

Ennen edellä mainittua julkaisemista komissio tiedottaa 38 artiklassa säädetylle komitealle kaikista toimialakohtaisten sopimusten laajentamista koskevista tiedonannoista.

Komissio päättää, että jäsenvaltion on peruutettava päättämänsä sääntöjen soveltamisalan laajentaminen, jos:

- a) se toteaa, että kyseinen laajentaminen haittaa kaupan vapautta tai että perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu;
- b) se toteaa, että perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa voidaan soveltaa sopimukseen, päätökseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan, jonka soveltamisalan laajentamisesta on päätetty;
- c) se toteaa asetuksen (ETY) N:o 2847/93 mukaisesti suoritettujen jälkitarkastusten perusteella, että 15 artiklan säännöksiä ei ole noudatettu.

Komission päätöstä sovelletaan päivästä, jona jokin a, b tai c alakohdassa tarkoitetuista seikoista on todettu.

2. Jos yhtä tai useampaa tuotetta koskevien sääntöjen soveltamisalaa laajennetaan ja jos yhdestä tai useammasta 15 artiklan 3 kohdan a alakohdassa mainitusta hyväksytyn toimialakohtaisen organisaation harjoittamasta toiminnasta aiheutuu yleistä taloudellista hyötyä taloudellisille toimijoille, joiden toiminta liittyy kyseiseen tuotteeseen tai kyseisiin tuotteisiin, hyväksynnän myöntänyt jäsenvaltio voi päättää, että organisaatioon kuulumattomat yksittäiset toimijat tai ne ryhmittymät, jotka hyötyvät tästä toiminnasta, ovat velkaa organisaatiolle niiden jäsenten maksamia maksuja vastaavan summan kokonaan tai osittain, siinä määrin kuin maksujen on tarkoitus kattaa kyseisestä toiminnasta suoraan aiheutuneet kulut.

IV OSASTO

HINNAT JA INTERVENTIOT

1 LUKU

Hintajärjestelmä

17 artikla

Yleistä

1. Tuottajaorganisaatiot voivat vahvistaa 1 artiklassa tarkoitetuille tuotteille vetäytymishinnan, jota alem-

malla hinnalla ne eivät myy jäsentensä toimittamia tuotteita.

Tällä tavoin markkinoilta vedetyistä määristä:

- tuottajaorganisaatioiden on myönnettävä jäsenilensä hyvitys niistä liitteessä I olevassa A ja B kohdassa luetelluista sekä liitteessä IV luetelluista tuotteista, jotka täyttävät 2 artiklan mukaisesti vahvistetut vaatimukset,

- 1 artiklassa tarkoitettujen muiden tuotteiden osalta tuottajaorganisaatiot voivat myöntää jäsenilleen hyvitystä.

Kullekin 1 artiklassa tarkoitetulle tuotteelle voidaan vahvistaa ylin vetäytymishinta 5 kohdan mukaisesti.

2. Tuottajaorganisaation on vahvistettava tällä tavalla markkinoilta vedettyjen tuotteiden käyttötarkoitus siten, että tuotannon tavanomaiselle menekille ei aiheudu haittaa.

3. Kyseisten vetäytymistoimenpiteiden rahoittamiseksi tuottajaorganisaatioiden on perustettava interventiorahastoja, joita ylläpidetään myyntiin tarjottujen määrien perusteella lasketuilla maksuilla, tai niiden on voitava turvautua tasoitusjärjestelmään.

4. Tuottajaorganisaatioiden on ilmoitettava seuraavat tiedot kansallisille viranomaisille, joiden on puolestaan ilmoitettava ne komissiolle:

- luettelo tuotteista, joihin ne aikovat soveltaa 1 kohdassa tarkoitettua järjestelmää

- vetäytymishintojen soveltamisajanjakso

- suunniteltujen ja toteutuneiden vetäytymishintojen tasot.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

18 artikla

Ohjehinta

1. Jokaiselle liitteessä I olevassa A ja B kohdassa mainituista tuotteista sekä jokaiselle liitteessä II mainitulle tuotteelle tai tuoteryhmälle vahvistetaan ohjehinta ennen kalastusvuoden alkua.

Näitä hintoja sovelletaan kaikkialla yhteisössä, ja ne vahvistetaan jokaiseksi kalastusvuodeksi tai jokaiselle niistä ajanjaksoista, joihin kyseinen vuosi jakaantuu.

2. Ohjehinta vahvistetaan:

- niiden hintojen keskiarvon perusteella, jotka on edustavilla tukkumarkkinoilla tai edustavissa satamissa todettu merkittävälle osalle yhteisön tuotannosta sitä kalastusvuotta, jolle hintaa vahvistetaan,

välittömästi edeltävän kolmen kalastusvuoden aikana,

- ottaen huomioon tuotannon ja kysynnän kehitysnäkymät.

Ohjehinta vahvistettaessa on otettava huomioon myös tarve:

- varmistaa markkinahintojen vakauttaminen ja välttää ylijäämien syntymistä yhteisössä

- osallistua tuottajien tulojen tukemiseen

- ottaa huomioon kuluttajien edut.

3. Neuvosto vahvistaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta 1 kohdassa tarkoitettujen ohjehintojen tason.

19 artikla

Hintanoteerausten tiedoksi antaminen

1. Ohjehinnan soveltamisaikana jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden edustavilla tukkumarkkinoilla tai edustavissa satamissa noteeratut hinnat.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti edustaviksi katsotaan ne jäsenvaltioiden markkinat ja satamat, joissa pidetään kaupan merkittävää osaa tietyn tuotteen yhteisön tuotannosta.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta sekä luettelo 2 kohdassa tarkoitetuista edustavista markkinoista ja satamista vahvistetaan 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

20 artikla

Yhteisön vetäytymishinta

1. Kullekin liitteessä I olevassa A ja B kohdassa mainitulle tuotteelle vahvistetaan yhteisön vetäytymishinta tuotteen tuoreuden, koon tai painon sekä tarjontamuodon, jäljempänä 'tuoteluokka', perusteella soveltamalla kyseessä olevan tuoteluokan muuntokerrointa lukuun, joka on vähintään 70 prosenttia mutta enintään 90 prosenttia ohjehinnasta. Nämä kertoimet heijastavat kyseisen tuoteluokan ja ohjehinnan vahvistamisen perustana olevan tuoteluokan hintasuhdetta. Yhteisön vetäytymishinta ei kuitenkaan saa missään tapauksessa olla yli 90 prosenttia ohjehinnasta.

2. Jotta voitaisiin turvata tyydyttävät markkinoille pääsyn edellytykset tuottajille, jotka ovat hyvin kaukana yhteisön merkittävimmistä kulutuskeskuksista sijaitsevilla purkausalueilla, voidaan 1 kohdassa tarkoitettuihin hintoihin soveltaa kyseisillä alueilla tarkistuskertoimia.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti yhteisön vetäytymishintojen laske- misesta käytettävän ohjehinnan prosentin määrittelemisestä sekä 2 kohdassa tarkoitettujen purkausalueiden ja hintojen määrittelemisestä vahvistetaan 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2 LUKU

Interventiot

21 artikla

Markkinoilta vetämisen korvaaminen

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä taloudellinen korvaus tuottajaorganisaatioille, jotka vetävät liitteessä I olevassa A ja B kohdassa lueteltuja tuotteita markkinoilta 17 artiklan mukaisesti, jos:

- a) tuottajaorganisaatioiden soveltama vetäytymishinta on 20 artiklan mukaisesti vahvistettu yhteisön vetäytymishinta, jolle kuitenkin on sallittava 10 prosentin vaihteluväli kyseisen hinnan molemmin puolin erityisesti markkinahintojen kausivaihtelun huomioon ottamiseksi;
- b) markkinoilta vedetyt tuotteet ovat 2 artiklan mukaisesti vahvistettujen kaupan pitämisen vaatimusten mukaisia ja niillä on riittävät laatuominaisuudet, jotka määritellään erikseen 2 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen;
- c) a alakohdassa tarkoitettua vetäytymishintaa sovelletaan koko kalastusvuoden ajan jokaiseen asianomaiseen tuoteluokkaan; tuottajaorganisaation, joka 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden puitteissa soveltaa eräiden tuoteluokkien myyntiinsaattamiskieltoa, ei kuitenkaan edellytetä soveltavan yhteisön kyseisiä tuoteluokkia koskevaa vetäytymishintaa.

2. Taloudellinen korvaus myönnetään ainoastaan siinä tapauksessa, että markkinoilta vedetyt tuotteet myydään muihin tarkoituksiin kuin ihmisravinnoksi tai tavalla, josta ei aiheudu haittaa muiden tuotteiden tavanomaiselle kaupan pitämiselle.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta:

a) taloudellisen korvauksen määrä on:

- i) 87,5 prosenttia asianomaisen tuottajaorganisaation soveltamasta vetäytymishinnasta, jos markkinoilta vedettyjen tuotteiden määrä on enintään 2 prosenttia vuosittain myyntiin saatetuista määristä;
- ii) 80 prosenttia asianomaisen tuottajaorganisaation soveltamasta vetäytymishinnasta, jos markkinoilta vedettyjen tuotteiden määrä on yli 2 mutta enintään 5 prosenttia vuosittain myyntiin saatetuista määristä;
- iii) kalastusvuodesta 2003 alkaen 50 prosenttia asianomaisen tuottajaorganisaation soveltamasta vetäytymishinnasta, jos markkinoilta vedettyjen tuotteiden määrä on yli 5 mutta enintään 8 prosenttia vuosittain myyntiin saatetuista määristä; 70 prosenttia edellä mainitusta vetäytymishinnasta kalastusvuonna 2001 ja 60 prosenttia mainitusta hinnasta kalastusvuonna 2002.

b) Markkinoilta vedetyistä määristä, jotka ovat yli kahdeksan prosenttia vuosittain myyntiin saatetuista määristä, ei myönnetä taloudellista korvausta.

4. Tuottajaorganisaatiolle myönnettävän taloudellisen korvauksen määrän laskemiseksi otetaan huomioon kyseisen organisaation kaikkien jäsenen tuotanto, mukaan lukien mahdolliset määrät, jotka toinen organisaatio on vetänyt markkinoilta 5 artiklan mukaisesti.

5. Taloudellisen korvauksen määrästä vähennetään muihin tarkoituksiin kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen tuotteiden kiinteästi määrätty arvo tai tuotteiden 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla ihmisravinnoksi myydyistä määristä saatu nettotuotto. Edellä mainittu arvo vahvistetaan kalastusvuoden alussa. Tätä arvoa on kuitenkin muutettava, jos yhteisön markkinoilla todetaan merkittäviä ja pysyviä hinnanmuutoksia.

6. Tuottajaorganisaation vetäessä markkinoilta 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita sen on annettava markkinoilta vedetyistä määristä jäsenilleen hyvitys, jonka määrä on vähintään sama kuin 3 kohdan a alakohdan mukaisesti lasketun taloudellisen korvauksen määrä ja suuruudeltaan:

— 3 kohdan a alakohdan i luetelmakohdassa tarkoitettussa tapauksessa 10 prosenttia

- 3 kohdan a alakohdan ii luetelmakohdassa tarkoitettussa tapauksessa 12 prosenttia
- 3 kohdan a alakohdan iii luetelmakohdassa ja b alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa 15 prosenttia

tämän organisaation soveltamasta vetäytymishinnasta.

Sisäisen rangaistusjärjestelmän mukaisesti tuottajaorganisaatio voi kuitenkin antaa jäsenilleen edellisessä alakohdassa säädettyä määrää pienemmän hyvityksen, jos erotus siirretään vararahastoon, josta otetaan varoja yksinomaan myöhempien interventioiden toteuttamiseen.

7. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

22 artikla

Yhteisön myyntihinta

Kullekin liitteessä I olevassa C kohdassa mainitulle tuotteelle vahvistetaan yhteisön myyntihinta noudattaen samoja edellytyksiä kuin ne, joista säädetään 20 artiklassa vetäytymishinnan osalta.

23 artikla

Siirtotuki

1. Siirtotukea voidaan myöntää:
 - i) liitteessä I olevassa A ja B kohdassa mainituille tuotteille, jotka on vedetty markkinoilta 20 artiklassa tarkoitettulla vetäytymishinnalla,
 - ii) liitteessä I olevassa C kohdassa mainituille tuotteille, jotka on saatettu myyntiin, mutta joiden osalta on vahvistettu, että niille ei ole löytynyt ostajaa 22 artiklan mukaisesti vahvistetulla yhteisön myyntihinnalla.

Kymmenen prosentin vaihteluväli kyseisten hintojen molemmin puolin kuitenkin sallitaan erityisesti markkinahintojen kausivaihtelun vuoksi.

2. Siirtotukea voidaan myöntää ainoastaan määrille:
 - a) jotka ovat järjestöön kuuluvan tuottajan toimittamia,
 - b) jotka täyttävät tietyt vaatimukset laadun, koon ja tarjontamuodon suhteen,
 - c) jotka joko jalostetaan niiden vakauttamiseksi ja varastoidaan tai säilytetään erikseen määriteltävissä olosuhteissa erikseen määriteltävän ajan.

3. Kunkin asianomaisen tuotteen osalta tukea voidaan myöntää enintään määrästä, joka on 20 prosenttia vuosittain myyntiin saatetuista määristä ja josta vähennetään edellä mainittujen määrien prosenttiosuus, josta on annettu 21 artiklan mukainen taloudellinen korvaus.

Kyseisen tuen yhteismäärä ei voi ylittää välttämättömiin vakauttamis- ja varastointitoimiin liittyvien teknisten ja rahoituskulujen kokonaismäärää.

4. Tässä artiklassa tarkoitettuja jalostustoimia ovat:

- a) — jäädytys
- suolaus
- kuivaaminen
- marinointi
- ja tarvittaessa
- keittäminen;

b) fileoiminen tai paloitleminen ja tarvittaessa pään poistaminen, jos ne liittyvät johonkin a alakohdassa mainituista jalostustoimista.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

24 artikla

Tuottajaorganisaatioiden autonomiset markkinoilta vetämiset ja siirrot

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä liitteessä IV olevista tuotteista kiinteä tuki tuottajaorganisaatioille, jotka toteuttavat 17 artiklan mukaisia interventioita, jos:

- a) nämä tuottajaorganisaatiot määrittelevät ennen kalastusvuoden alkua vetäytymishinnan, jäljempänä 'autonominen vetäytymishinta'; tuottajaorganisaatioiden on sovellettava kyseistä hintaa koko vuoden ajan sallitun vaihteluvälin ollessa kymmenen prosenttia kyseisen hinnan molemmin puolin; tämä hinta saa kuitenkin olla enintään 80 prosenttia painotetusta keskihinnasta, joka on todettu kyseessä oleville tuoteluokille asianomaisten tuottajaorganisaatioiden toiminta-alueella kolmen edellisen kalastusvuoden aikana;
- b) markkinoilta vedetyt tuotteet ovat 2 artiklan mukaisesti vahvistettujen kaupan pitämisen vaatimusten mukaisia ja niillä on riittävät laatuominaisuudet, jotka määritellään erikseen 2 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen;

c) jäsentuottajille markkinoilta vedetyistä tuotemääristä myönnetty hyvitys on samansuuruinen kuin tuottajaorganisaatioiden soveltama autonominen vetäytymishinta.

2. Kiinteä tuki on myönnettävä niille markkinoilta vedetyille määrille, jotka on saatettu myyntiin 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja jotka on myyty aiheuttamatta haittaa kyseessä olevan tuotteen tavanomaiselle menekille.

3. Kiinteän tuen suuruus on 75 prosenttia kalastusvuoden aikana sovelletusta autonomisesta vetäytymishinnasta; kyseistä määrää alentaa 2 kohdassa osoitulla tavalla myydyin tuotteen kiinteästi vahvistettu arvo.

4. Kiinteä tuki on lisäksi myönnettävä markkinoilta vedetyille määrille, jotka joko jalostetaan niiden vakauttamiseksi ja varastoidaan tai säilytetään erikseen määriteltävissä olosuhteissa ja erikseen määriteltävän ajan. Tässä tapauksessa kiinteän tuen yhteismäärä ei saa ylittää vakauttamisen ja varastoinnin edellyttämiin toimiin liittyvien teknisten ja rahoituskulujen kokonaismäärää.

5. Edellä olevan 2 kohdan mukaiseen kiinteään tukeen oikeutetut määrät saavat olla enintään viisi prosenttia kyseisten tuotteiden 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti myyntiin saatetuista vuotuisista määristä.

Edellä olevan 2 ja 4 kohdan mukaiseen kiinteään tukeen oikeutetut yhteenlasketut määrät saavat olla enintään 10 prosenttia edellisessä alakohdassa mainituista vuotuisista määristä.

6. Asianomaisten jäsenvaltioiden on otettava käyttöön valvontajärjestelmä sen varmistamiseksi, että tuotteet, joille kiinteää tukea haetaan, ovat tukikelpoisia.

Kyseistä valvontajärjestelmää varten tuen saajien on pidettävä varastokirjanpitoa erikseen määriteltävien arviointiperusteiden mukaisesti. Jäsenvaltioiden on erikseen määriteltävin määräajoin toimitettava komissiolle taulukko, josta käy ilmi tukku- ja tukkumarkkinoilla tai edustavissa satamissa todetut tuotekohtaiset tai tuoteluokko-kohtaiset keskihinnat.

7. Neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta tässä artiklassa tarkoitettujen lajien hintojen lähentymisen perusteella, tulisiko ne liittää liitteessä I olevassa A kohdassa mainittuun tuoteluetteloon.

8. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

25 artikla

Yksityisen varastoinnin tuki

1. Jokaiselle liitteessä II mainituista tuotteista vahvistetaan ennen kalastusvuoden alkua yhteisön myyntihinta, joka on vähintään 70 prosenttia ja enintään 90 prosenttia 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ohjehinnasta.

2. Yksityisen varastoinnin tukea voidaan myöntää tuottajaorganisaatioille, jotka koko kyseisen kalastusvuoden ajan:

a) soveltavat 5 artiklan 1 kohtaa asianomaisten tuotteiden tuotantoon ja kaupan pitämiseen,

b) soveltavat 1 kohdassa tarkoitettua myyntihintaa, johon kuitenkin sallitaan 10 prosentin vaihteluväli kyseisen hinnan molemmin puolin, jotta voitaisiin ottaa huomioon erityisesti markkinahintojen kausivaihtelut.

3. Yksityisen varastoinnin tukea myönnetään liitteessä II mainituille tuotteille, jotka on saatettu myyntiin, mutta joiden osalta on vahvistettu, että niille ei ole löytynyt ostajaa 1 kohdan mukaisesti vahvistetulla yhteisön myyntihinnalla.

4. Yksityisen varastoinnin tukea voidaan myöntää ainoastaan tuotteille:

a) jotka tuottajaorganisaatioon kuuluva jäsen on pyytänyt, jäädyttänyt aluksella ja tuonut maihin yhteisön alueella,

b) jotka varastoidaan vähimmäisajaksi ja saatetaan sen jälkeen uudelleen yhteisön markkinoille,

ja jotka muodostavat enintään 15 prosenttia tuottajaorganisaation vuosittain myyntiin saattamista asianomaisista tuotteista.

5. Yksityisen varastoinnin tuen määrä ei saa olla suurempi kuin teknisten kulujen ja korkokulujen määrä enintään kolmelta kuukaudelta. Tämä kokonaismäärä vahvistetaan kuukausittain alenevasti.

6. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, myös 1 kohdassa tarkoitettua myyntihinnan vahvistamisesta, annetaan 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3 LUKU

Jalostusteollisuuteen tarkoitettu tonnikalat

26 artikla

Yhteisön tuottajahinta

1. Ennen kalastusvuoden alkua neuvosto vahvistaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yhteisön

tuottajahinnan jokaiselle liitteessä III mainituista tuotteista. Tämä hinta määritetään 18 artiklan 2 kohdan ensimmäisen ja toisen luetelmakohdan mukaisesti.

Sitä määritettäessä on otettava huomioon myös tarve:

- ottaa huomioon yhteisön jalostusteollisuuden hankintaedellytykset
- osallistua tuottajien tulojen tukemiseen
- välttää ylijäämien muodostumista yhteisössä.

Näitä hintoja sovelletaan koko yhteisössä ja ne vahvistetaan jokaiseksi kalastusvuodeksi.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kuu-kauden keskimääräiset hintanoteeraukset, jotka on edustavilla tukku- ja satamissa todettu määrätty kaupalliset ominaisuudet täyttävälle, 1 kohdassa tarkoitetuille yhteisöstä peräisin oleville tuotteille.

3. Sellaisia jäsenvaltioiden markkinoita ja satamia, joissa pidetään kaupan merkittävää osaa yhteisön tonnikalatutannosta, pidetään 2 kohdan mukaisesti edustavina.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, erityisesti sovellettavien muuntokertoimien vahvistamisesta tonnikalojen eri lajien, kokojen ja jalostusasteen mukaan sekä luettelo 2 kohdassa tarkoitetuista edustavista markkinoista ja satamista, vahvistetaan 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

27 artikla

Tuottajaorganisaatioille myönnettävä hyvitys

1. Tuottajaorganisaatioille voidaan myöntää hyvitys liitteessä III mainittujen tuotteiden määristä, jotka niiden jäsenet ovat pyytäneet ja jotka on myyty ja toimitettu yhteisön tullialueella toimivalle jalostusteollisuudelle sekä tarkoitettu CN-koodiin 1604 kuuluvien tuotteiden teolliseen valmistukseen. Tämä hyvitys

myönnetään, kun yhden vuosineljänneksen osalta havaitaan, että:

- yhteisön markkinoilla todettu keskimääräinen myyntihinta

ja

- 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tuontihinta

ovat samanaikaisesti alemmalla tasolla kuin käynnistyskynnys, joka on 85 prosenttia kyseisen tuotteen yhteisön tuottajahinnasta.

Ennen kunkin kalastusvuoden alkua jäsenvaltioiden on laadittava tai päivitettävä ja toimitettava komissiolle luettelo tässä kohdassa tarkoitetuista teollisuudenaloista.

2. Hyvityksen määrä ei missään tapauksessa saa olla suurempi kuin:

- käynnistyskynnyksen ja kyseessä olevan tuotteen yhteisön markkinoilla todetun keskimääräisen myyntihinnan välinen erotus
- tai kiinteä summa, joka on 12 prosenttia tästä kynnyksestä.

3. Jokaisen hyvitykseen oikeutetun tuotteen kokonaismäärän katoksi on asetettu sitä vuosineljännestä, jolle hyvitys maksetaan, edeltävien kolmen kalastusvuoden saman vuosineljänneksen aikana 1 kohdassa tarkoitetuilla edellytyksillä myytyjen ja toimitettujen määrien keskiarvoa vastaava määrä.

4. Kullekin tuottajaorganisaatiolle myönnettävän hyvityksen määrä on:

- edellä 2 kohdassa asianomaisille tuotteille määritetty enimmäismäärä, jos tuotteet on myyty 1 kohdan mukaisesti ja niiden määrät eivät ole suuremmat kuin sitä vuosineljännestä, jolle hyvitys maksetaan, edeltävien kolmen kalastusvuoden saman vuosineljänneksen aikana organisaation jäsenten samoin edellytyksin myymien ja toimittamien määrien keskiarvo,
- 50 prosenttia 2 kohdassa määritellystä enimmäismäärästä niiden kyseisen tuotteen määrien osalta, jotka ovat ensimmäisessä luetelmakohdassa määritettyjä määriä suuremmat ja jotka ovat samansuuruisia kuin jäljelle jäävä määrä sen jälkeen, kun 3 kohdan perusteella hyvitykseen oikeuttavat määrät on jaettu tuottajaorganisaatioiden kesken.

Jako on suoritettava asianomaisten tuottajaorganisaatioiden kesken suhteessa kunkin järjestön sitä vuosineljänneestä, jolta hyvitys maksetaan, edeltävien kolmen kalastusvuoden saman vuosineljänneksen aikana tuottamiin keskimääräisiin tuotantomääriin.

5. Tuottajaorganisaatioiden on jaettava hyvitys jäsentensä kesken suhteessa viimeksi mainittujen tuot-

tamiin sekä 1 kohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti myytyihin ja toimitettuihin määriin.

6. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, erityisesti hyvityksen suuruudesta ja sen myöntämisen edellytyksistä, vahvistetaan 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

V OSASTO

KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTTÄVÄÄ KAUPPAA KOSKEVAT MENETTELYT

1 LUKU

Tullimenettely

28 artikla

1. Jotta turvattaisiin markkinoiden tarpeiden mukaiset raaka-ainetoimitukset jalostusteollisuudelle, tiettyjen tuotteiden osalta päätetään yhteisen tullitariffin tullien autonomisesta suspendoimisesta joko kokonaan tai osittain määräytyksi ajaksi tämän asetuksen liitteen V mukaisesti.

2. Jotta 1 kohdassa tarkoitetuilla suspendointimenettelyillä ei vaarannettaisi 20, 21, 22, 23, 25 ja 26 artiklassa tarkoitettuja vakauttamistoimenpiteitä, niiden käyttämiseen olisi myönnettävä oikeus ainoastaan tuotaessa kyseisiä tuotteita, jos 29 artiklan mukaisesti määriteltyä hintatasoa noudatetaan.

2 LUKU

Viitehinta

29 artikla

1. Yhteisössä voimassa olevat viitehinnat voidaan vahvistaa vuosittain ja tuoteluokittain niiden 1 artiklassa mainittujen tuotteiden osalta, joihin sovelletaan:

- i) tariffien alentamista tai suspendoimista koskevaa järjestelyä, jonka osalta WTO:hon sitomista koskevista edellytyksistä määrätään viitehinnan noudattamisesta,
- ii) yhtä 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä

tai

- iii) muuta kuin i tai ii luetelmakohdassa tarkoitettua menettelyä, jossa määrätään viitehinnan noudatta-

misesta yhteisön kansainvälisten sitoumusten mukaisesti.

2. Jos kolmannesta maasta 1 kohdassa tarkoitettun toimenpiteen nojalla tuodun tietyn tuotteen ilmoitettu tullausarvo on pienempi kuin viitehintaa, kyseisiltä määriltä poistetaan oikeus kyseiseen tariffimenettelyyn.

Jäsenvaltion on ilmoitettava viipymättä komissiolle tapauksista, joihin on sovellettu tässä kohdassa säädettyä toimenpidettä.

3. Kun viitehintaa vahvistetaan, se on:

- a) liitteessä I olevassa A ja B kohdassa mainittujen tuotteiden osalta samansuuruinen kuin 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettu vetäytymishinta;
- b) liitteessä I olevassa C kohdassa mainittujen tuotteiden osalta samansuuruinen kuin 22 artiklan mukaisesti vahvistettu yhteisön myyntihinta;
- c) liitteessä II mainittujen tuotteiden osalta samansuuruinen kuin 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettu yhteisön myyntihinta;
- d) muiden tuotteiden osalta viitehintaa vahvistetaan erityisesti niiden tullausarvojen painotetun keskiarvon perusteella, jotka on todettu jäsenvaltioiden edustavimmilla markkinoilla tai edustavimmissa tuontisatamissa viitehinnan vahvistamista edeltävien kolmen vuoden aikana ja ottaen huomioon, että hintojen on vastattava markkinatilannetta.

4. Jäsenvaltioiden on annettava säännöllisesti komissiolle tiedoksi liitteissä I—IV mainittujen tuotteiden hinnat ja tuontimäärät edustavilla markkinoilla tai edustavissa satamissa. Nämä hinnat ovat samansuuruiset kuin kyseisten tuotteiden tullausarvo.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, myös viitehinnan tasosta, vahvistetaan 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3 LUKU

Suojatoimenpiteet

30 artikla

1. Jos tuonnin tai viennin seurauksena yhden tai useamman 1 artiklassa tarkoitetun tuotteen markkinat

yhteisössä häiriintyvät tai ovat vaarassa häiriintyä vakavasti tavalla, joka on omiaan vaarantamaan perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteet, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa voidaan toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä siihen saakka, kunnes häiriötä tai häiriön uhkaa ei enää ole.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden soveltamisessa ja täytäntöönpanossa on noudatettava asetuksen (EY) N:o 3285/94⁽¹⁾ 16 artiklassa säädettyjä menettelyjä.

VI OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

31 artikla

Jos yhden tai useamman 1 artiklassa tarkoitetun tuotteen osalta todetaan yhteisön markkinoilla hintojen nousua ja hankintavaikeuksia, joiden vuoksi perustamissopimuksen 39 artiklan eräiden tavoitteiden saavuttaminen voi vaarantua, ja jos tämä tilanne on omiaan jatkumaan, tarvittava toimenpide sen korjaamiseksi voidaan toteuttaa 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

32 artikla

Jollei perustamissopimuksen 42 ja 43 artiklan nojalla annetuissa tämän asetuksen säännöksissä toisin säädetä, 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan sovelletaan perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklaa.

33 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettavat tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikilla jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla kalastusaluksilla on yhtäläiset edellytykset käyttää satamia ja ensimmäisen asteen markkinoiden laitteistoja sekä kaikkia niihin liittyviä välineitä ja teknisiä laitteita, sanotun kuitenkin rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista.

34 artikla

1. Jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisilleen tämän asetuksen soveltamisessa tarvittavat tiedot; ne perustavat tätä tarkoitusta varten tarvittavat tiedonvaihtojärjestelmät, varmistavat niiden toiminnan ja vastaavat niistä aiheutuvista kustannuksista.

Edellä 1 kohdassa tarkoitetut järjestelmät rahoitetaan osittain yhteisön talousarviosta.

2. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, myös yhteisön talousarviosta rahoitettavien menojen määrittämisestä, annetaan 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

35 artikla

1. Tässä asetuksessa säädettyjen maksujen myöntämiseen liittyviä menoja pidetään yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta ... annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o ...⁽²⁾ 2 artiklan 2 kohdan mukaisina interventiotimenpiteisiin liittyvinä menoina.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin menoihin myönnetään tietystä kalakannasta tai kalakantaryhmästä saatavien tuotteiden osalta rahoitusta ainoastaan kyseessä olevan kannan tai kantaryhmän sallitun kokonaissaaliin perusteella asianomaiselle jäsenvaltiolle mahdollisesti myönnettujen määrien rajoissa.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

36 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet, joilla turvataan tämän asetuksen säännös-

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 3285/94, annettu 22 päivänä joulukuuta 1994, tuontiin sovellettavasta yhteisestä järjestelmästä ja asetuksen (EY) N:o 518/94 kumoamisesta (EYVL L 349, 31.12.1994, s. 53), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2315/96 (EYVL L 314, 4.12.1996, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L ...

ten noudattaminen ja ehkäistään petokset; tässä tarkoituksessa:

- niiden on tehtävä järjestelmällisesti tuensajia koskevia tarkastuksia
- jos eräät tarkastukset on aiheellista toteuttaa pistotokkein, niiden on riskianalyysin perusteella varmistettava, että tarkastusten tiheys ja niitä koskevat yksityiskohtaiset säännöt mukautetaan tarkastettavaan toimenpiteeseen niiden koko alueella ja että ne ovat riittävät ottaen huomioon kaupan pidettyjen tai kaupan pidettäväksi tarkoitettujen tuotteiden määrä.

37 artikla

Perustetaan jäsenvaltioiden edustajista koostuva kalastustuotteiden hallintokomitea, jäljempänä 'komitea', jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

38 artikla

Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, komitean puheenjohtaja saattaa asian komitean käsiteltäväksi joko omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa kyseisestä ehdotuksesta määrääjässä, jonka puheenjohtaja voi asettaa kyseessä olevan asian kiireellisuuden mukaan. Lausunto annetaan komission ehdotuksesta perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrättyllä enemmistöllä. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan viipymättä. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen antopäivästä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin edellisessä kohdassa tarkoitetun ajan kuluessa.

39 artikla

Komitea voi käsitellä myös muita kysymyksiä, jotka puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

40 artikla

Tätä asetusta sovellettaessa on otettava huomioon samanaikaisesti ja soveltuvalla tavalla perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätty tavoitteet.

41 artikla

Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2005 neuvostolle ja parlamentille kertomuksen, jossa arvioidaan tämän asetuksen täytäntöönpanoa; tähän kertomukseen on tarvittaessa liitettävä aiheellisia ehdotuksia, jotka perustuvat tämän yhteisön tukitoimenpiteen vaikutusten sekä sen tavoitteiden saavuttamisen arviointiin.

42 artikla

1. Kumotaan 1 päivästä tammikuuta 2001 asetukset (ETY) N:o 3759/92, (ETY) N:o 105/76 ja (ETY) N:o 1772/82.

2. Viittauksia kumottuun asetukseen (ETY) N:o 3759/92 pidetään viittauksina tähän asetukseen ja ne luetaan liitteessä VII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

43 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallinen lehti*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001.

LIITE I

CN-koodi	Tavaran kuvaus
A. Nimikkeiden 0302 ja 0307 tuoreet tai jäähdtytetyt tuotteet:	
a) 1. 0302 22 00	punakampela (<i>Pleuronectes platessa</i>)
2. ex 0302 29 90	hietakampelat (<i>Limanda limanda</i>)
3. 0302 29 10	lasikampelat (<i>Lepidorhombus</i> spp.)
4. ex 0302 29 90	kampela (<i>Platichthys flesus</i>)
5. 0302 31 10 ja 0302 31 90	valkotonnikala (<i>Thunnus alalunga</i>)
6. ex 0302 40	lajiin kuuluvat sillit ja silakat (<i>Clupea harengus</i>)
7. 0302 50 10	lajiin kuuluvat turskat (<i>Gadus morhua</i>)
8. 0302 61 10	lajiin kuuluvat sardiinit (<i>Sardina pilchardus</i>)
9. 0302 62 00	kolja (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)
10. 0302 63 00	seiti (<i>Pollachius virens</i>)
11. ex 0302 64	lajeihin kuuluvat makrillit (<i>Scomber scombrus</i> ja <i>Scomber japonicus</i>)
12. 0302 65 20 ja 0302 65 50	piikkihait ja punahait (<i>Squalus acanthias</i> ja <i>Scyliorhinus</i> spp.)
13. 0302 69 31 ja 0302 69 33	punasimput (puna-ahvenet) (<i>Sebastes</i> spp.)
14. 0302 69 41	valkoturska (<i>Merlangius merlangus</i>)
15. 0302 69 45	molvat (<i>Molva</i> spp.)
16. 0302 69 55	sardellit (<i>Engraulis</i> spp.)
17. ex 0302 69 68	lajiin kuuluvat kummeliturskat (<i>Merluccius merluccius</i>)
18. 0302 69 81	merikrotit (<i>Lophius</i> spp.)
19. ex 0307 41 10	seepiat (<i>Sepia officinalis</i> ja <i>Rossia macrosoma</i>)
B. Elävät, tuoreet, jäähdtytetyt tai vedessä tai höyryssä keitetyt tuotteet:	
ex 0306 23 10	lajiin kuuluvat katkaravut sekä pohjankatkaravut (<i>Crangon crangon</i> — <i>Pandalus borealis</i>)
ex 0306 23 31	
ex 0306 23 39	
C. Elävät, tuoreet, jäähdtytetyt tai vedessä tai höyryssä keitetyt tuotteet:	
0302 23 00	kielikampelat (<i>Solea</i> spp.)
0306 24 30	isotaskuravut (<i>Cancer pagurus</i>)
0306 29 30	keisarihummerit (<i>Nephrops norvegicus</i>)

LIITE II

CN-koodi	Tavaran kuvaus
A. Nimikkeiden 0303 ja 0304 jäädytetyt tuotteet:	
0303 31 10	grönlanninpallas (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
0303 78 11	sukuun kuuluvat kummeliturskat <i>Merluccius</i>
0303 78 12	
0303 78 13	
0303 78 19	
ja	
0304 20 55	
0304 20 56	
0304 20 58	
0303 79 71	hammasahven (<i>Dentex dentex</i>) ja pagellit (<i>Pagellus</i> spp.)
B. Nimikkeen 0306 jäädytetyt tuotteet:	
0306 13 40	heimoon kuuluvat katkaravut <i>Penaeidae</i>
0306 13 50	
ex 0306 13 80	
C. Nimikkeen 0307 jäädytetyt tuotteet:	
1. 0307 49 18	seepiat (<i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> ja <i>Sepiola</i> spp.)
0307 49 01	
2. 0307 49 31	kalmarit (<i>Loligo</i> spp.)
0307 49 33	
0307 49 35	
ja	
0307 49 38	
3. 0307 49 51	kalmarit (<i>Ommastrephes sagittatus</i>)
4. 0307 59 10	meritursaat (<i>Octopus</i> spp.)
5. 0307 99 11	<i>Illex</i> spp.

LIITE III

Tonnikala (Thunnus-sukuun kuuluva), boniitti [Euthynnus (Katsuwonus) pelamis] ja muut Euthynnus-sukuun kuuluvat lajit tuoreena, jäähdytettynä tai jäädytettynä, nimikkeeseen 1604 kuuluvien tuotteiden teolliseen valmistukseen tarkoitettut ja yhteen seuraavista yhdistetyn nimikkeistön koodeista luokitellut:

Tavaran kuvaus	CN-koodi	
	Tuore tai jäähdytetty	Jäädytetty
Muussa kuin nimikkeessä 0304 mainituissa muodoissa:		
I. Seuraavat lajit:		
a) valkotonnikala (Thunnus alalunga), ei kuitenkaan tuore tai jäähdytetty tonnikala:		
1. kappalepaino suurempi kuin 10 kg (*)		0303 41 11, 0303 41 13 ja 0303 41 19
2. kappalepaino enintään 10 kg (*)		0303 41 11, 0303 41 13 ja 0303 41 19
b) keltaevätonnikala (Thunnus albacares):		
1. kappalepaino suurempi kuin 10 kg	0302 32 10 (*)	0303 42 12, 0303 42 32 ja 0303 42 52
2. kappalepaino enintään 10 kg	0302 32 10 (*)	0303 42 18, 0303 42 38 ja 0303 42 58
c) boniitti [Euthynnus (Katsuwonus) pelamis]	0302 33 10	0303 43 11, 0303 43 13 ja 0303 43 19
d) tonnikala (Thunnus thynnus), ei kuitenkaan tuore tai jäähdytetty tonnikala:		0303 49 21, 0303 49 23 ja 0303 49 29
e) muut sukuihin Thunnus ja Euthynnus kuuluvat lajit	0302 39 11 0302 39 19 0302 69 21	0303 49 41, 0303 49 43, 0303 49 49, 0303 79 21, 0303 79 23 ja 0303 79 29
II. Jossakin seuraavista muodoista:		
a) Kokonaiset		
b) Peratut, ilman kiduksia		
c) muut (esimerkiksi ilman päätä)		
(*) Kokonaisen tuotteen paino.		

LIITE IV

Seuraavien lajien tuoreet tai jäädytetyt tuotteet		Seuraaviin CN-koodeihin kuuluvat
1.	pikkupääkampela (<i>Microstomus kitt</i>)	ex 0302 29 90
2.	tonnikala (<i>Thunnus thynnus</i>)	0302 39 11 ja 0302 39 91
3.	lyyraturska (<i>Pollachius pollachius</i>)	ex 0302 69 51
4.	merilahnat (<i>Brama</i> spp.)	0302 69 75
5.	mustakitaturskat (<i>Micromesistius poutassou</i> tai <i>Gadus poutassou</i>)	0302 69 85
6.	partaturska (<i>Trisopterus luscus</i>) ja pikkuturska (<i>Trisopterus minutus</i>)	ex 0302 69 99
7.	boga (<i>Boops boops</i>)	ex 0302 69 99
8.	pikarelli (<i>Maena smaris</i>)	ex 0302 69 99
9.	meriankerias (<i>Conger conger</i>)	ex 0302 69 99
10.	kurnusimput (<i>Trigla</i> spp.)	ex 0302 69 99
11.	piikkimakrilli (<i>Trachurus</i> spp.)	ex 0302 69 91 ex 0302 69 99
12.	keltit (<i>Mugil</i> spp.)	ex 0302 69 99
13.	rauskut (<i>Raja</i> spp.)	ex 0302 69 99 ja ex 0304 10 98
14.	huotrakalat (<i>Lepidopus caudatus</i> ja <i>Aphanopus carbo</i>)	ex 0302 69 99

LIITE V

EDELLÄ 28 ARTIKLASSA TARKOITETUT YHTEISEN TULLITARIFFIN TULLIEN
SUSPENDOINTITOIMENPITEET

1. CN-koodiin ex 0304 20 85 kuuluvien jäädytettyjen, levyinä teolliseen käyttöön ja jalostukseen tarkoitettujen alaskanseitin (Theragra chalcogramma) fileiden tulli palautetaan määräämättömäksi ajaksi 3,5 prosenttiin.

2. CN-koodiin ex 0304 90 61 kuuluvan jäädytetyn, levyinä teolliseen käyttöön ja jalostukseen tarkoitettujen alaskanseitin (Theragra chalcogramma) lihan tulli palautetaan määräämättömäksi ajaksi 3,5 prosenttiin.

3. Seuraaviin CN-koodeihin kuuluvien Gadus morhua, Gadus ogac, Gadus macrocephalus ja Boreogadus saida -lajien tuoreiden, jäädytettyjen tai jäädytettyjen ja jalostukseen tarkoitettujen kalojen, lukuun ottamatta niiden maksaa, mätää ja maitia, tulli palautetaan määräämättömäksi ajaksi 3 prosenttiin:

ex 0302 50 10
ex 0302 50 90
ex 0302 69 35
ex 0303 60 11
ex 0303 60 19
ex 0303 60 90
ex 0303 79 41

4. CN-koodiin 0304 90 05 kuuluvan jalostukseen tarkoitettujen surimin tulli palautetaan määräämättömäksi ajaksi 3,5 prosenttiin.

5. CN-koodiin 0304 20 91 kuuluvien jäädytettyjen, jalostukseen tarkoitettujen hokin (Macruronus novaezealandiae) fileiden tulli palautetaan määräämättömäksi ajaksi 3,5 prosenttiin.

6. CN-koodiin 0304 90 97 kuuluvan jäädytetyn, jalostukseen tarkoitettujen hokin (Macruronus novaezealandiae) lihan tulli palautetaan määräämättömäksi ajaksi 3,5 prosenttiin.

7. CN-koodiin 1604 14 16 kuuluvien jäädytettyjen, jalostukseen tarkoitettujen tonnikalan ja boniitin palojen (ns. "loins") tulli palautetaan määräämättömäksi ajaksi 6 prosenttiin. Tullia arvioidaan uudelleen yhteisön yleisen tullietuusjärjestelmän ja vuodesta 2002 alkaen sovellettavan uuden järjestelmän kehittämisen perusteella.

8. Seuraaviin CN-koodeihin kuuluvien kuorellisten, tuoreiden, jäädytettyjen tai jäädytettyjen ja jalostukseen tarkoitettujen Pandalus borealis -lajin katkarapujen tuulin kantaminen suspendoidaan määräämättömäksi ajaksi:

ex 0306 13 10
ex 0306 23 10

9. Seuraaviin CN-koodeihin kuuluvien tuoreiden, jäädytettyjen tai jäädytettyjen, jalostettaviksi tarkoitettujen sillien ja silakoiden (Clupea harengus, Clupea pallasii), jotka ovat joko kokonaisia ja enintään 140 grammaa kappaleelta painavia (kokonaiset sillit ja silakat) tai fileinä, joiden kappalepaino on enintään 80 grammaa (fileet), mukaan lukien niin sanotut perhosfileet mutta lukuun ottamatta maksaa, mätää ja maitia, palautetaan määräämättömäksi ajaksi 5 prosenttiin:

ex 0302 40 98
ex 0303 50 98
ex 0304 10 96
ex 0304 90 27

Edellä mainittujen tuotteiden käyttöä jalostukseen valvotaan soveltamalla asiaa koskevia yhteisön säännöksiä. Näiden tuotteiden osalta täydellinen tai osittainen suspensio sallitaan, jos niitä käsitellään jollakin tavalla, paitsi jos niille on tarkoitus tehdä ainoastaan yksi tai useampi seuraavista käsittelyistä:

- pudistaminen tai sisälmysten, pyrstön tai pään poisto
- paloittelu, lukuun ottamatta fileointia tai jäädytettyjen palojen paloittelua
- näytteenotto, lajittelu
- etiketöinti
- pakkaaminen
- jäähdytys
- jäädytys
- pakastus
- sulatus, erottelu.

Suspensiota ei myöskään sallita, jos tuotteille on tarkoitus tehdä suspensioon oikeuttavia käsittelyjä vähittäismyyntivaiheessa tai ravintolassa. Tullisuspensiota sovelletaan ainoastaan ihmisravinnoksi tarkoitettuihin kaloihin.

LIITE VI

A. Edellä 11 artiklassa säädetyn hyvityksen laskeminen

(euroina jäsenalusta kohti)

Jäsenalukset	Vuotuinen määrä kolmen ensimmäisen vuoden aikana	Vuotuinen määrä seuraavien kahden vuoden aikana
1.—50.	600	300
51.—100.	200	100
101.—500.	100	50
501:stä ylöspäin	0	0

B. Edellä 12 artiklassa säädetyn hyvityksen laskeminen

(euroina jäsenalusta kohti)

Jäsenalukset	Vuotuinen määrä
1.—50.	1 000
51.—100.	500
101.—500.	250
501:stä ylöspäin	0

LIITE VII

Vastaavuustaulukko

Asetus (ETY) N:o 3759/92	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	3 artikla
4 artikla	5 artikla
4 a artikla	6 artikla
5 artikla	8 artikla
5 a artikla	—
6 artikla	9 artikla
7 artikla	—
7 a artikla	7 artikla
7 b artikla	—
8 artikla	17 artikla
9 artikla	18 artikla
10 artikla	19 artikla
11 artikla	20 artikla
12 artikla	21 artikla
12 a artikla	—
13 artikla	22 artikla
14 artikla	23 artikla
15 artikla	24 artikla
16 artikla	25 artikla
17 artikla	26 artikla
18 artikla	27 artikla
19 artikla	—
20 artikla	—
21 artikla	—
22 artikla	29 artikla
23 artikla	29 artikla

Asetus (ETY) N:o 3759/92	Tämä asetus
24 artikla	30 artikla
25 artikla	35 artikla
26 artikla	33 artikla
27 artikla	32 artikla
28 artikla	31 artikla
29 artikla	—
30 artikla	34 artikla
31 artikla	37 artikla
32 artikla	38 artikla
33 artikla	39 artikla
34 artikla	40 artikla
35 artikla	42 artikla
36 artikla	43 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
Liite III	Liite III
Liite IV	—
Liite V	—
Liite VI	Liite IV
Liite VII	Liite V